

ZAFERE KADAR

GENÇ YOLDAŞ

DEVİRİM BİZİZ BİZ DEVİRİMİZ

EKİM 2011

Fiyatı: 1 TL KDV Dahil

YENİ
EVREDE

MÜÇADELE BİRLİĞİ

SUSTURULAMAZ!

GÜNÜN ACİL GÖREVİ:

İKTİDAR ODAĞI YARATMAK

**İşçiler Birleşin
Devrim İçin Savaşın!**

GERÇEK DEVRİMCİ ÖNDERLİK

C.Dağlı

İşçi sınıfının sınıf savaşı, uzun, sancılı, zorlu ve çatışmalı bir süreçten geçerek bugün daha ileri bir aşamaya, tayin edici noktaya, iktidar mücadelesine gelip dayanmıştır. Mücadelenin bu kritik momentinde, savaşı işçi ve emekçi kitlelerin kendilerine öncülük edecek güçlerin desteğine her zamankinden daha fazla gereksinimi vardır. Emekçi sınıf bu mücadeleyi yüksek bir deneyim ve öncülük yeteneğine sahip bir gücün önderliğinde kazanabilir.

Kapitalizmin yıkılması, sınıfların ortadan kaldırılması, yani işçi sınıfının tam kurtuluşu, son derece köklü bir toplumsal dönüşümdür. Bu dönüşümü sağlayan komünist devrim, bugüne kadar olan devrime göre daha boyutlu bir devrimdir. İşçi sınıfının tam kurtuluşu bu nedenle sancılı ve zorlu bir süreçtir. Böylesine zorlu bir süreç öncü güçlerin askeri ve politik desteği olmadan başarıya ulaşamaz. İşçi kitlelerinin devrimci bir öncüye olan ihtiyacı tamamen sınıf mücadelesinin, tam kurtuluş mücadelesinin mantığından ileri geliyor. İşçiler içinde buldukları koşullar nedeniyle, savaşı kazanacak ideolojik, politik ve askeri deneyim ve birikime yeterince sahip değiller. Emekçi kitlelere bu desteği verecek öncü, bu konuma sahip olan marksist güçlerdir.

İşçi sınıfının nasıl bir politik gücün desteğine gereksinimi vardır? Yardımını istediği güç oportünist ve oportünizmin olgunlaşmış hali olan sosyal-reformizm olamaz. Çünkü oportünizm küçük burjuva uzlaşmacılığı demektir. Küçük burjuva uzlaşmacı sol hareketler, emekçi kitlelere marksizmi götürdüklerini söylediler de, gerçekte marksizmi götürme adı altında kitlelerin kafasına doldurdıkları küçük burjuva kavramlardır ve anlayıştır. İşçi sınıfı, uzlaşmacı bir politik ve ideolojik çizgiyle hiç bir biçimde başarıya ulaşamaz. Emekçi kitleleri zafere götüren, işçi sınıfının uzlaşmaz devrim-

ci çizgisidir.

Sermayenin mülksüzleşmeyi toplumun gitgide geniş bir kesimine dayatması, kapitalin tekellerde birikmesi ve merkezileşmesi, sömürünün tekelci kapitalizm koşullarında daha da artması ve yoğunlaşması, emekçi kitlelerin yaşamının iyice ağırlaşması beraberinde uzlaşmaz sınıf çelişkilerinin gelişmesini ve keskinleşmesini getirmiştir. Bunun bir sonucu olarak işçi sınıfının ekonomik ve politik mücadelesi de yoğunluk kazanmış ve şiddetlenmiştir. Biz bu şiddetli mücadeleyi, bu topraklarda on yıllardır yaşıyoruz. İşçi sınıfının sonal ekonomik kurtuluş için bir araç olan politik kurtuluş mücadelesi, iktidarı alma kavgası devrimci bir politik gücün önderliğini gerektirir, hem de sonuna dek tutarlı devrimci bir gücün önderliğini.

Emekçi sınıfın desteğini istediği güç, bilimsel sosyalizmle donanmış bir güçtür, devrimci nitelikli bir komünist partisidir. İşçi kitlelerine tam kurtuluş hedefini ve buraya nasıl bir anlayışla ve mücadeleyle varılacağını gösteren bilimsel teori, marksizmin devrimci teorisidir. Marksizme, onun devrimci özüne, yaşayan marksizme dayanan bir güç, işçi sınıfını uzlaşmaz devrimci bir çizgiyle hedefine kavuşturur. Marksist bir güç, enternasyonal proleter sınıf mücadelesinin deneyimlerine dayanır ve bu deneyimleri güncel sınıf mücadelesine uygular. İşçi sınıfının desteğe davet ettiği güç, devrimci marksist bir güçtür; yalnızca devrimci marksist bir gücün işçi kitlelerine öncülük etmeye yeteneği var.

Savaşta yetkin, yönlendirici, yönetici, öncü bir güce sahip olmak, savaşı tarafa avantaj sağlar. Kapitalist sınıfın nedenli iyi örgütlendiği, kitleleri yönetme tarihi tecrübesine sahip olduğu ve nasıl bir politik gücü elinde tuttuğu düşünülürse, karşıt gücün, işçi sınıfının amacını gerçekleştirmek için, kapitalistleri yenmeleri için devrimci bir gücün önderliğine nasıl ihtiyaç duyduğu ve bunun bir zorunluluk olduğu kendiliğinden anlaşılır. İşçi kitleleri, teorik, politik, pra-

tik savaşım kapasitesine ve yeteneğine sahip Leninist Parti'nin önderliğinde hareket ederek, son derece iyi örgütlenmiş ve deneyimli egemen güçler karşısında, ileri bir noktadan savaşı sürdürmüş olur. Devrimci önderlikle, savaşın sonucunu tayin eder.

Sınıf savaşımında, devrimin sürükleyici güçlerini ortaya koymak kendi başına yetmez. Devrimci güçlerin hedefini de saptamak gerekiyor. Devrimin sürükleyici güçlerinin hangi hedefe yürüyeceği ve neyi çözeceği, nasıl çözeceği, ne yapacağı belirlenmezse, kitleler önünü göremeyeceği için, savaşımın sonuca bağlanması beklenemez. Peki kitleleri kurtuluşa götürecek devrimci bir hedefi kim ortaya çıkarabilir? Bu, her şeyden önce, bilimsel ciddi bir çalışma ister. Güçler mevzilenmesini, doğru olarak belirleyecek olan Leninist Parti'dir. Çünkü; bilime dayanır ve ciddi irdelemelerden sonra sonuca ulaşır. Çünkü o, bugüne kadarki devrim deneyimlerini somut koşullara, yani gerçeklere uygular. Başarı, gerçekliğin doğru kavranmasından geçer. Görüldüğü gibi marksizmin devrimci önderliği, işçi sınıfının geleceği belirleyecek savaşımında yaşamsal önemdedir.

Türkiye ve Kürdistan gerçekleri yıllardır neyi gösteriyor? Bu topraklarda sömürünün çok yoğun olduğu, bunun sonucu olarak, emekçi halkların yoksulluğunun, sefaletinin çok derin olduğu, yaşamın dayanılmaz olduğu, toplumun iç çelişkilerinin ileri derecede keskinleştiği, bu temeller üzerinde yıllardır süren bir iç savaş olduğu, mevcut toplumun çok derin bir kriz içinde bulunduğu, devrimci durumun gün gün olgunlaştığı, kitlelerin faşizme ve sermayeye karşı başkaldırıların daha sıklaştığı ve yaygınlık gösterdiği, elle tutulur nesnel gerçeklerdir. Oportünist hareketler bu gerçekleri ifade edebiliyor mu? Hiç değil. Onlar sahip oldukları küçük burjuva anlayış nedeniyle gerçekleri bütün yönleriyle ve derinliğiyle ortaya koyamazlar. Henüz var olan durumu, sınıflar

gerçeğini kavrayamayanlar, emekçi kitlelerin hedefleri için ne söyleyebilirler ki? Yapacakları ve yaptıkları şey, kendi ufuksuzluklarını, kendi sığılıklarını kitlelere taşımaktır yalnızca.

Küçük burjuva hareketler, var olan toplum gerçeğini, uzlaşmaz sınıfsal ilişkilerin gelişme ve keskinleşme düzeyini ve sınıflar savaşının şiddetlenmesini kavrayamadıkları için sürekli oportünist görüşler ileri sürüyorlar. Bu nedenle sınıf mücadelesinin gelişimini karşılayacak bir görüş ortaya koyamıyorlar. Yaptıkları şey, ekonomik ve toplumsal gerçekleri çarpıtmaktır. Gerçekleri çarpıtmak kaçınılmaz olarak kitlelerin hedefinin çarpıtılması sonucunu verir. Böylesi bir güç, böylesi bir anlayış işçi, emekçi kitlelerinin devrimci mücadelesine destek değil, engel olur.

Somut koşullara yönelik yapılan teorik değerlendirme yalnızca bir “çözümleme”yle sınırlı değildir. Konan politika ve taktiği pratiğe, yaşama geçirmedimiz sürece, her zaman teori ile pratik arasında bir kopukluk, bir ayrılık olacaktır. Bugüne değin, süregelen egemen sınıfların anlayışında teori ile pratik birbirinden kopuk olmuştur. Proletarya ise toplumu ve sınıflar mücadelesini teorik olarak ele alır, bundan politik ve eylem yönelik sonuçlar çıkarır ve eylem programını hayata uygular. Devrimci pratik, teorinin ortaya çıkardığı sorunları çözer. Bir sorunu yalnızca ortaya koymak yetmiyor, onu pratik yolla çözmek gerekiyor. İşçi sınıfı, önüne çıkan sorunları, gerçek devrimci bir konuma sahip marksist bir partinin yönlendiriciliğinde hareket ederek çözer.

Komünistler her koşulda işçi sınıfı hareketinin çıkarlarını temsil ederler ve kurtuluşu için mücadele verirler. Hareketin, örgütlü devrimci mücadelenin sürekliliğini koruyarak, onu devrimin zaferine değin götürürler. Devrimin iradesini temsil ettiklerini, kapitalizmden komünizme geçiş iradesini temsil ettiklerini, hareketin bütün dönemlerinde sergiledikleri devrimci teori-pratikte gösterirler. Sınıf mücadelesinin koşulları ve işçi sınıfının mücadele gereksinimi sürekli değişim içindedir. İşçi kitlelerinin mücadele sürecinde gereksindiği desteği ona vermek için, her mücadele biçimini karşılayacak yetenekte olmak gerekiyor. Kitlelerin devrimci mücadelesine öncülük eden gerçek devrimci gücün, bu potansiyeli taşımaya gerektiği açıktır.

SOSYALİST BASIN SUSTURULAMAZ!

Yeni Dönem Yayıncılık tarafından çıkartılmakta olan 15 günlük sosyalist dergi Yeni Evrede Mücadele Birliği'nin, “terör örgütlerinin propagandasının yapıldığı ve suçluların övüldüğü” gerekçesi ile toplatılarak 1 ay süreyle yayın durdurma cezası alması üzerine, 27 Eylül 2011'de İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması yapıldı.

21 Eylül – 5 Ekim tarihli Yeni Evrede Mücadele Dergisi yeni sayısı, 25 Eylül 2011 tarihinde, İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2011/1823 sayılı kararıyla toplatılarak yayınının 1 ay süreyle durdurulmasına karar verilmişti.

Saat 12.00'de İHD'de açıklama yapan Y.E.Mücadele Birliği Dergisi e-

mekçileri, “*Dergimiz kapağında yer alan 'Zafer Birleşik Devrimimizin Olacak' sloganı ve kullanılan Kürt halkına ilişkin fotoğraflar, ve aynı adlı gündem yazısı; 'Devrimci Mücadelenin Gelişimi Doğru Kavranmalıdır', 'Uzun İç Savaşın Finali mi' başlıklı makaleleri ve 'Operasyonlar, Saldırılar Kürt Halkını Yıldıramayacak' başlıklı haber yazısını gerekçe gösteren mahkemece, 'terör örgütlerinin propagandası yapıldığı ve suçluların övüldüğü' söylenerek dergimiz toplatılarak yayını durduruldu. Bunun yasal gerekçesi de basın kanununun 25/2 ve 3713 sayılı yasanın 6/son maddesi.*

Lenin'in 1915'te yazıp yayınladığı, Türkiye'de de Sol Yayınları tarafından çıkarılan ve 1980'den beri yasaksız-toplatmasız olarak yayınlanan, dağıtılan 'Sosyalizm ve Savaş' adlı broşüründen yapılan alıntı da dergimizde yayınlandığı için 'suç' olmuştur” diyerek son yıllarda iyice yükselen devrim dalgasından faşizmin ne kadar korktuğunu; son aylarda yüzlerce kişinin tutuklanması, en ufak olayda ve eylemde vahşice saldırılması, onlarca kişinin sokak ortasında katledilmesinde görüldüğünü söylediler ve saldırganlıkta hızını hiç

kesmeyen faşizmin, Pazar günü bile yoğun mesai yaparak apar topar hakiminesavcısına bir dergi için toplatma ve yasaklama çıkarttırabildiğini söylediler.

Mücadele Birliği emekçileri ayrıca “*her fırsatta demokratikleşmeden bahseden devlet, bir taraftan dışarıda başka ulusların emekçi halklarını ezme için savaşa hazırlanırken, diğer tarafta kendi emekçi halkına yönelik yeni sömürü yasaları çıkarıp bunları uygulamak için işçilere, emekçilere, köylülere, öğrencilere ve Kürt halkına sınırsız bir baskı, terör uyguluyor. Saldırıyor, tutukluyor, öldürüyor. Taşeronlara karşı çıkan işçilere 27 yıl hapis veriyor, taş atan çocukları onlarca yıl hapsediyor, öğrencileri uzun aylar hiç mahkemeye çıkarmadan hapsediyor, basına saldırıyor. Daha birkaç hafta önce Halkın Günlüğü'nü kapatan devlet, bugün Y.E.Mücadele Birliği'ni kapatıyor, tüm sosyalist devrimci basın yazı işleri müdürlerini her yazı için onlarca yıl hapis cezasıyla yargılıyor. Yayınımızı durdurmak, devrimci-sosyalist basını susturmaya yetmeyecektir. Baskılar, yasaklamalar, ne devrimin sesini susturmaya, ne devrimin gerçekleşmesine engel olabilecektir”* dediler.

TÜRKİYE'NİN KARŞI DEVRİM MİSYONUNDA REVİZYON

İmralı müzakerelerine dair iyimser bir hava esiyorken, şimdi gelinen duruma pek çok kişi anlam veremiyor. Ardı ardına Kandil'e hava saldırıları, kara operasyonu için geri saymalar, İmralı'ya tecrit, BDP ve DTK'ya yönelik tutuklama furyası... Bu kopuş neden yaşandı? Şerafettin Elçi'ye göre İmralı'da uzlaşılan protokole başbakan son anda onay vermektan kaçındı, çünkü başından beri amaç oyalamaktı, imhaydı vs...

Sermayenin amacının devrimci güçleri imha ve Kürt halkını oyalamak olduğunu söylemek, kediy kedi demektir ve başka bir açıklama gücü yoktur. Sermaye sınıfı bir barış arzuladığı için değil, ama imhaya gücü yetmediği için, yaşamsal çıkarlarını tehlikede gördüğü için, Kürt halkının temsilcileriyle pazarlık masasına oturmuştu. Niyet ise hiçbir zaman değişmedi. Bu nedenle, tekelci sermayenin bugünkü politikasını ve ruh halini anlamak için, konuya niyetler perspektifinden değil, ama daha geniş bir perspektiften, hem bölgesel hem de dünyadaki güç dengeleri açısından bakmak gerekir. İşte o zaman, Türk tekelci sermayesinin bugünkü saldırganlığı, sadece Kürt halkına değil, bölgedeki tüm komşu ülkelere neden böyle kılıç salladığını kavramak mümkündür.

Emperyalist Enkazın Hurdacısı

Ardı ardına gerçekleşen halk devrimleri ve yıkılan iktidarlar, kıtasal ölçeklerde yaşanan ayaklanmalar, dünya işçi sınıfının militanlaşan mücadelesi, tüm bunlara eklenen küresel ekonomik buhran, emperyalist kapitalist sistemi tam bir ölüm kalım sorunuyla karşı karşıya bıraktı. Burada söz edilen yalnızca ABD'nin hegemonyasını kaybetmesi değil, sistemin topyekün çöküşe

sürüklenmesidir. Bu çöküş dinamikleri, emperyalizmin –ekonomik olduğu kadar- siyasi diplomatik ve nihayet askeri güç kullanımını sınırlandırıyor, yıpratıyor. Düşmanın bu güçten düşmesini gören ezilen halklar ve emekçi sınıflar ise her geçen gün mücadele kapasitelerini artırıyor, daha büyük isyanlar için cesaret buluyor, zafer umutlarını devrimci atılımlara dönüştürüyor. Kısacası, yalnızca Türkiye ve bölgede değil, tüm dünyada sınıflar savaşımının dengesi, çıplak gözle görülebilir hızla emekçiler lehine çevriliyor.

Asırların yönetim tecrübesine sahip dünya burjuvazisi ve onun yöneticileri emperyalistler, dünya çapında bu gidişi çok önceden gördüler, önlemeye çabaladılar, olmadı. Bu süreçte en çok siyasi ve diplomatik yaptırım gücü erozyona uğrayan emperyalizm, kimi bağımlı ülkeleri kendi enkazının hurdacısı, bölgesel karşı devrim merkezi olarak hazırlamaya girişti.

Bu ülkelerden biri elbette Türkiye'dir. Bizzat emperyalizmin desteğiyle, Türkiye'ye hem Kafkaslar'da hem de Ortadoğu'da askeri, siyasi ve diplomatik misyonlar yüklendi. Fakat 2008'deki Gürcistan provokasyonuna çok sert tepki veren Rusya karşısında misyonunu yerine getirmekten çekinen Türkiye bu tarihten sonra tüm enerjisini Ortadoğu'ya verdi.

İpliği İthal Diplomasi

Türkiye'nin bölgedeki misyonu, İran'ı nükleer pazarlıkta masada tutmak ve bölgedeki etkisini sınırlandırmak, Suriye'nin işbirlikçi konumunu yükseltip sermayesini palazlandırabilmek için ticari kanallar açmak, İsrail ile girişilen danışıklı dövüş eşliğinde Hamas ve Hizbullah'ı yanına çekmekti. Misyonun askeri boyutunu ise Füze Kalkanı

projesi halledecekti.

Fakat lafla peynir gemisi yürümez. Bu yüzden emperyalizm, tüm bu siyasi diplomatik misyonunu güçlendirebilmek için Türkiye'ye adeta limitsiz kredi imkânı sundu. Onmilyonlarca dolar tutarında kredi-para, Türkiye ekonomisine pompalandı. Evet, borsa oynak, faizler yüksek ve kurlar alabilmişine dalgalı, yani kısa sürede büyük kazançlar elde etme olanağı var. Ama dış ticaret açığı yüz milyar dolara dayanan, borcu sürekli katlanan bir ekonomiye böylesine muazzam miktarlarda kredi-para pompalamanın, iktisadi bir mantığı yok. Açık ki, bunca para Türkiye'nin bölgesel karşı devrim misyonunu sürdürebilmesi amacıyla ona açılan bir kredidir.

Ne var ki, iki önemli gelişme, bu şenlikli düğün alayına, kurt sürüsü misali daldı, dağıttı. Birincisi, bölgesel dengeleri alt üst eden devrimler ve bir türlü bastırılmayan isyanlardı. İkincisi ise bizzat Kürdistan'da açığa çıkan ikili iktidar durumuydu. Bunlar Türkiye'nin misyonunu zora soktu, ipliği pazara çıkan ikiyüzlü diplomasiyi adeta çökertti, ticari kanalları tıkadı. "Büyük Türkiye" masallarının kofluğunu kanıtladı. Bu durumda Türkiye'nin misyonunu sürdürebilmesi için bir askeri güç gösterisine ihtiyacı vardı.

Kürt Hilali Korkusu

Bu konuda en kritik gelişme, Suriye'nin isyancı kitlelerinin Türkiye'ye sırtlarını dönmesiyle başladı. Hatay'daki mülteci çadırları yarı yarıya boşaldı, üstelik Esad yanlıları da Şam büyükelçiliğini kuşattı. Açıkçası Türkiye'nin bölgesel karşı devrim misyonu neredeyse tümüyle kopmak üzere idi. Bu kritik an, aynı zamanda DTK'nın bölgesel özerklik ilan ettiği ve hükümetin

İmralı protokollerini iptal ettiği andır. Alel acele kotarılan Kandil hava operasyonundan hemen sonra bir hükümet sözcüsü “*Bu sadece örgüte değil, bizimle oyun oynamaya kalkışan tüm komşu güçlere bir gözdağıdır*” diyordu.

Bölgesel karşı devrim misyonunu kaybetme riski, iki nedenden ötürü Türk sermayesini oldukça korkuttu. İlki, limitsiz kredi-para akışının durmasıyla ortaya çıkacak ekonomik felaket ve ikincisi Türkiye’nin yarattığı boşluğu bölgenin başka güçleriyle, örneğin burjuva Kürt liderliği ile doldurma niyetlerinin açığa çıkması. Nitekim aynı günlerde yabancı basında, Doğu İran’dan başlayıp Hatay’a dek uzanan 40 milyonluk bir Kürt coğrafyasının Talabani-Barzani önderliğinde birleştirilmesi fikri uzun uzun işlendi. Özellikle İsrail, baş düşmanları İran ve Suriye’ye diz çöktürecek böyle bir projenin el altından pazarlanmasına girişmişti. Barzani bile, onyıllar sonra ilk kez, dört parçada Kürt halkının birliğinden söz ediyordu.

İran kokuyu hemen aldı ve Kandil’e kara harekâtına girişti. Neredeyse iki yıldır silah sıkmamış PJAK’a karşı gerçekleşen bu operasyona pek çok kesim bir anlam vermekte güçlük çekti. Oysa durum apaçık: Türkiye’nin karşı devrim misyonu kendi kapasitesini tüketince, bundan sonra ancak “40 milyonluk Kürt halkı” ile bu misyon tahkim edilebilir.

Misyona Revizyon Mümkün mü?

Emperyalist merkezlerde Türkiye’ye ilişkin konsensüsün bozulduğuna dair işaretler ardı ardına gelmeye başladı. Bir dizi “sızdırma” haber, Türkiye’nin eski misyonuna son verip, bir revizyonla devam etmesi için ortam hazırladı. İlk sızdırma, BM’nin Mavi Marmara raporu oldu; bu, Türk diplomasisinin itibarını adeta sıfırladı. İkinci sızdırma Füze Kalkanı anlaşmasının imzalandığına dairdi. Bu da İsrail karşıtı siyasi söylemlerin ikiyüzlülüğünü kanıtlamaya yetti. Nihayet, MİT-PKK

görüşmelerinin bant kayıtları, Kandil üzerinden yürütülen askeri güç gösterisinin altını boşalttı.

Başka ve daha güçlü işaretler de var. İlki, bir Amerikan şirketinin Doğu Akdeniz’de Kıbrıs Cumhuriyeti adına doğal gaz aramaya başlamasıdır. Bu arama sahanlığı, İsrail’in Gazze abluka şeridinde neredeyse komşu ve İskenderun-Mersin limanlarının Suriye’yle olan ilişkisini engelliyor. Ama bitmedi. Son birkaç ayda büyük enerji ihalelerini alan Türk şirketleri, şimdi emperyalist merkezlerden kredi bulamadıkları için, ihaleler teker teker iptal ediliyor. Ve Merkez Bankası’nın son tahvil ihracına yeterli talep gelmedi. Oysaki, daha geçen ay tahviller emperyalist metropol bankalarınca kapış kapış ediliyordu. Tüm bunlar, limitsiz kredi-para musluklarının yavaş yavaş kapanmakta olduğuna dair çok ciddi işaretler.

İşte bu ardı ardına patlayan sızdırmaların ve kredi-para cenderesinin gölgesinde, hükümetin başı Obama’yla görüşmeye gidiyor. Masada, Kürt halkına hamilik rolüyle revize edilmiş yeni bölgesel karşı devrimin misyonu olursa, kimse şaşırmasın. Türk tekelci sermayesi açısından, kolera ile veba arasında bir seçimdir bu. Kabul etmezse, kredi muslukları kesilecek bir buhranın ortasında kalacak. Kabul ederse, birleşmiş 40 milyonluk bir Kürt nüfusu ile karşılaşacak.

Emperyalizm, Kürt halkına da benzer bir seçim dayatıyor. Bir yanda ilhakçı ve gerici üç ülkenin amansız baskıları, öbür yanda Ortadoğu halklarının devrimci dinamiklerinden kopartılmış ve Türkiye’nin hamiliğine verilmiş bir birlik. Sermaye dünyasının hesaba katmadığı gerçek ise şu: Kürt halkı bölgenin en ileri devrimci dinamiklerini bağrında taşıyan bir halktır. Ve bu dinamikler onları ne bölge gericiyle ne de emperyalizmle ittifaka değil, ama isyanlarla dünyayı alt üst eden, sermayenin tüm hesaplarını bozan ayaklanan halklarla ittifaka hazırlıyor.

Asırların yönetim tecrübesine sahip dünya burjuvazisi ve onun yöneticileri emperyalistler, dünya çapında bu gidişi çok önceden gördüler, önlemeye çabaladılar, olmadı. Bu süreçte en çok siyasi ve diplomatik yaptırım gücü erozyona uğrayan emperyalizm, kimi bağımlı ülkeleri kendi enkazının hurdacısı, bölgesel karşı devrim merkezi olarak hazırlamaya girişti.

Bu ülkelerden biri elbette Türkiye’dir. Bizzat emperyalizmin desteğiyle, Türkiye’ye hem Kafkaslar’da hem de Ortadoğu’da askeri, siyasi ve diplomatik misyonlar yüklen-di. Fakat 2008’deki Gürcistan provokasyonuna çok sert tepki veren Rusya karşısında misyonunu yerine getirmekten çekinen Türkiye bu tarihten sonra tüm enerjisini Ortadoğu’ya verdi.

KÜRT HALKINA YÖNELİK SALDIRILAR PROTESTO EDİLİYOR

22 Eylül:

22 Eylül Perşembe günü sabah saat 05.00 sularında 6 ilde eş zamanlı yapılan baskınlardan İzmir’de en az 30 kişi gözaltına alındı. Bayraklı, Buca, Bornova, Karabağlar, Gazıemir, Çiğli, Aliağa, Doğanlar BDP ilçe yöneticileri, MKM çalışanlarının evlerine ve BDP Siyaset Akademisi’ne yapılan baskınlarda bilgisayar, CD ve kitaplara el konuldu. Ayrıca BDP İzmir İl yöneticisi Emine Aslan ve BDP PM üyesi Ahmet Demiroğlu da diğer gözaltına alınanlarla beraber Bozyaka Emniyet Müdürlüğü’ne götürüldü.

İzmir BDP İl yönetimi 6 ilde eş zamanlı yapılan bu baskınları protesto etmek amacıyla bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklaması saat 12.00’de BDP İzmir İl binasının önünde yapıldı. BDP İl Başkanı Yusuf Kaya yaptığı açıklamada;

“Son İki yıldır sınır tanımaz bir şekilde demokratik mücadelemize karşı başlatılan hukuk dışı, pervasız ve keyfi saldırılar son günlerde boyutlandırılarak bugün sabahın erken saatlerinde başlatılan polis operasyonlarıyla ilimiz İzmir’e taşınmıştır. Karşı karşıya kaldığımız bu saldırı dalgası, özellikle 2009 yerel seçimlerinden sonra demokratik mücadelemize karşı başlatılan kapsamlı tasfiye politikalarının devamıdır” dedi.

BDP İl Başkanı Yusuf Kaya ayrıca KCK operasyonları sonucu bugüne kadar içlerinde belediye başkanlarının da olduğu üç bin dolayında üye ve yöneticilerinin gözaltına alındığını ifade ederken, operasyonların hukuki dayanağının olmadığını dile getirdi. Kaya, gözaltına alınan ve tutuklanan arkadaşlarının serbest bırakılmasını, operasyonların durdurulmasını istedi.

Barış ve Demokrasi Partisi İzmir İl Başkanlığı önünde yapılan basın açıklamasının ardından, 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı. Oturma eyleminin ardından basın açıklaması sona erdirildi.

24 Eylül:

BDP’li yöneticilere 22 Eylül’de İzmir’de yapılan baskını protesto etmek amacıyla BDP İzmir İl Başkanlığı, 24 Eylül Cumartesi günü bir eylem gerçekleştirdi.

Konak’ta bir alışveriş merkezi önünde toplanarak İzmir Valiliği’ne doğru yürümek isteyen BDP’lilere polis önce izin vermedi. Polisle yapılan tartışmalardan sonra yürüyüşe izin verildi. BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel’in de destek verdiği eylemde Valilik binası önünden sloganlarla yüründü ve İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde Basın Açıklaması yapıldı.

“Güneşimizi Karartamazsınız Özgürlüğü Özgürlüğümüzdür Tutsaklığı Tutsaklığımızdır” pankartının açıldığı eylemde açıklama yapan Sebahat Tuncel ilk önce, *“Eğer siz demokratikleşme konusunda adım atarsanız, Kürt halkını tanırsanız, Kürt halkının kendi kendini yönetme hakkını tanırsanız, yine statü talebini kabul ederseniz, bu konuda siyasi reformlar yaparsanız, anayasal uyum sürecinde bunun sözünü verirseniz zaten barış ortamı kendiliğinden gelir...”* dedi.

Açıklamanın yapıldığı sırada ellerinde Türk bayrakları olan faşist bir grup, *“Şehitler Ölmez Vatan Bölünmez”* sloganıyla BDP’lilere saldırmaya kalkıştı. Buna karşılık faşist grubun saldırısını engellemek gerekçesi ile çevik kuvvet polisleri BDP’lileri ablukaya aldı. Açıklama bu abluka altında devam etti, faşistler de bir süre sonra alandan ayrıldı.

BDP milletvekili Sebahat Tuncel bununla ilgili olarak şunları söyledi; *“...Bir şey daha ifade etmek istiyorum. Bakın burada çok kalabalık bir grup değiliz, yürümek istedik. Dedi ki Muzaffer beyden haber bekliyoruz. Şimdi biz Muzaffer beyi anladık ki muzaffer bir grup organize ediyormuş. Şimdi buraya geldik bu muzaffer grup da işte bizim karşımıza getirildi. Burada bir problem var, bizim karşımıza milliyetçi bir grubu getirip çatıştıracamıza bu ülkede barış için gelin adım atın...”*

Polisin yoğun ablukası altında devam eden açıklama, Başbakan’ın Ortadoğu’yla ilgili gösterdiği hassasiyete tepkiyle devam etti. Sebahat Tuncel Başbakan’ı bu konuda eleştirerek, *“Gerçek anlamda Ortadoğu’da eğer barış istiyorsanız önce Kürdistan’da barış, Türkiye’de barış, Ortadoğu’da barış yaklaşımını dikkate almak zorundasınız. Aksi taktirde ne Ortadoğu’ya barış gelir ne Kürdistan’a ne de Türkiye’ye...”*

dedi.

Yapılan baskınlarla ilgili de tepkilerini dile getiren Sebahat Tuncel ayrıca “Başbakan gelip hepimizi tutuklayabilir. Bütün BDP’lileri tutuklayabilirsin. Ama Başbakan 20 milyon Kürt’ü tutuklayamazsın. Bugün biz gideriz diğerleri gelir. Bir gider bin geliriz, bunu tarihte gösterdi bugün günümüz de gösteriyor” diyerek, son olarak İzmir’deki Siyaset Akademisi’ne de yapılan baskınla ilgili “Anladık ki iyi bir yoldayız. Siz bize baskı uyguladıkça biz ne kadar doğru bir yolda olduğumuzu görüyoruz. Sadece Kürt halkı açısından değil Türkiye halkları açısından da biz bu yolun doğru olduğunu ifade ediyoruz” dedi ve açıklamasını bitirdi.

28 Eylül:

28 Eylül Çarşamba günü saat 12.00’de BDP İzmir İl Örgütü baskınlarla, tutuklamalarla, operasyonlarla ve cezaevindeki tecritle ilgili yürüyüş ve basın açıklaması yapmak için Basmane Meydanı’nda toplandı. Saat 11.45’te toplanan kitle Eski Sümerbank’a kadar yürümek istedi.

BDP yöneticileri ile emniyet arasında yaşanan uzun tartışmalara rağmen kitlenin Eski Sümerbank önüne yürümesine izin verilmedi. Basmane Meydanı’nda tellerle ablukaya alınan kitle alkışlarla ve “Baskılar Bizi Yıldıramaz” sloganıyla tepkilerini dile getirdi.

Kitlenin etrafını tellerle çeviren ve basın açıklamasının ablukada yapılmasını dayatan polis, “Hiç tereddütünüz olmasın, rahatça eyleminizi yapınız güvenliğinizi aldık” sözleri ile Kürt halkının eylemlerine yönelik tahammülsüzlüklerini sergilemekten çekinmedi. Basın açıklamasını buldukları yerde yapmaları dayatılması üzerine BDP’liler, yürüyüş engelini protesto etmek için basın metnini okumadı ve BDP İl Binası önüne çevik kuvvet kortejiyle ve sloganlarla yürüdüktan sonra dağıldı.

BDP İzmir Eşbaşkanı Yusuf Kaya, yapılan dayatmaya ilişkin “Bu halkın vergileriyle maaş alanlar bizi burada tecrit

ediyor. Bize diyorlar ki, ‘biz sizin güvenliğinizi aldık’. Etrafınıza bir bakın panzerler, tel örgüler, bunlarla mı güvenlik aldınız. Siz bizden uzak olun. Muğla’da öldürülen Şerzan Kurt’u vuran polis kurşunu değil miydi?” dedi. Polisin hukuksuzluk yaptığını, kendi yasalarını çiğnediğini belirten Kaya “Emniyetin tavrını protesto etmek için basın metnini okumuyoruz” dedi.

Konuşmanın ardından kitle olaysız bir şekilde dağıldı. Bizler de Mücadele Birliği olarak Kürt halkının yaşadığı bu saldırılara karşı her zaman yanındaydık, bundan sonra da her zaman yanında olacağız.

1 Ekim:

İnsan Hakları Derneği (İHD) İzmir Şubesi, İHD Urfa Şube Başkanı Cemal Babaoğlu ve İHD Şube Yöneticisi Müslüm Kına’nın tutuklanmasını protesto etti.

İHD İzmir Şubesi, yapmayı duyurduğu “Kayıp eylemi”ni Urfa’daki dernek yöneticilerinin tutuklanması nedeniyle değiştirdi. İHD’liler, Urfa Şube Başkanı Cemal Babaoğlu ve İHD Urfa Şube Yöneticisi Müslüm Kına’nın tutuklanmasına tepki gösterdi. 1 Ekim günü Konak eski Sümerbank önünde saat 13.00’te bir araya gelen insan hakları savunucuları adına açıklamayı İHD MYK Üyesi Necla Şengül okudu.

Şengül, Yasal ve meşru faaliyet yürüten demokratik kitle örgütü temsilcilerinin bu şekilde gözaltına alınmasını kınayarak, “Yetkili savcılığın gizlilik kararı kaldırması nedeniyle yapılan bu hukuksuzluğun hangi gerekçeye dayandırıldığını bilmiyoruz. Ancak belirtelim ki 29 Mart 2009 Yerel Seçimlerinden sonra yapılan yaygın gözaltı ve tutuklama operasyonu devam ediyor, 22 Haziran 2011 Genel Seçimlerinden sonra ikinci bir yaygın gözaltı ve tutuklama operasyonu ile karşı karşıyayız. Bu durum açıkça bu operasyonların hükümet tarafından planlandığını ve özel yetkili savcılıklar-mahkemeler eliyle uygulandığını göstermektedir. Bu tür otoriter yöntemlerden derhal vazgeçilmelidir. Bu uygulamalar hukuk adı altında tanımlanamaz. Olsa olsa otoriter rejimlerde görülen anti-demokratik uygulamalardır” dedi. İnsan Hakları Derneği’nin 1986’dan bu yana Türkiye’de insan haklarına dayalı bir demokrasinin tesis edilmesi mücadelesinde ‘kritik’ bir role sahip olduğunu kaydeden Şengül, derneklerine yönelik baskıların kabul edilemez nitelikte olduğunu vurguladı.

Şengül, demokrasi ve insan haklarına saygının tesis edilebilmesinin ancak insan hakları savunucularının korunmasıyla mümkün olduğuna vurgu yaparak, “Yetkili makamları, evrensel hukuk kurallarına uymaya, BM İnsan Hakları Savunucularının Korunması Bildirgesi’ne uygun davranmaya davet ediyor ve gözaltında tutulmaların tümünün serbest bırakılmasını talep ediyoruz” şeklinde konuştu.

Açıklamanın ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapan İHD’ye Mücadele Birliği de destek verdi. Oturma eyleminin ardından açıklama sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

MSF'DEN İZLENİMLER

Mezopotamya Sosyal Forumu ilk gün akşam yapılan yürüyüşle başladı.

Binlerce insanın katıldığı yürüyüş Darkapı Meydanı'nda başladı. Polis tomalarla yolu kesti. Yürümekte kararlı olan kitle parkın içinden geçerek tekrar anayolda bir araya geldi ve yürüyerek sloganlarla forumun yapıldığı Sümer Park'a geldi.

Burada çekilen coşkulu halaylarla yürüyüş sona erdi. Yürüyüşe Mücadele Birliği ortakları da katıldılar ve Deniz bayrağı açtılar. Daha sonra Sümer Park içindeki konser alanında yapılan konuşmalar ve Grup Bandista'nın da katıldığı bir konserle forum başlamış oldu.

Mezopotamya Sosyal Forumu'na yine Avrupa'dan Asya'ya Kuzey Afrika'dan Güney Kürdistan'a yüzlerce kişi katılıyor. Sümer Parkın içinde çadırlar kurulmuş durumda.

Bazı oturumlar bu çadırların içinde yapılıyor. Aynı zamanda kitap vb stantları da açılmış durumda. Stantlara ilginin yoğun olduğu gözleniyor.

Deniz Gezmiş'in Kürt Halkının gönlünde nasıl taht kurduğunu görmek için burada olmak ve insanların Denizlerin resimlerini gördüklerinde verdikleri tepkiyi görmek gerekiyor.

Forum, Kuzey Afrika Devrimleri, Filistin'de yaşanan süreç, yeni yönetim deneyimleri vb konularda yapılan oturumlarla devam ediyor.

MSF'de Deneyimler Ve Alternatif Yaşam Arayışları

Mezopotamya Sosyal Forumu devam ediyor. MSF'nin birinci gününde Ortadoğu'da Halkların Başkaldırısı'ndan Deneyimler ve Alternatif Yaşam Arayışlarına kadar bir çok konuda söyleşiler yapıldı. Yabancı konukların yoğun katılım gösterdiği oturumlarda tartışmalar oldu. Bu oturumlara dinleyici olarak katıldık ve görüşlerimizi kısaca da olsa sunma şansını bulabildik.

Oturumların başladığı 22 Eylül gününde daha çok Ortadoğu-Filistin ve Arap Baharı üzerine düzenlenmiş olan oturumlara katıldık. 1. gün yapılan "Deneyimler Ve Alternatif Yaşam Arayışları" başlıklı oturumda "komünsel yaşam" tartışıldı. Bu oturumda, kapitalizmin doğayı yaşanmaz hale getirdiği vurgulandı. "Kapitalizm metropoller yapmış ve insanlar bunun içine sıkıştırılmıştır. Kapitalizm, bunu, toplumun kendi sorunlarıyla baş başa kalıp politikadan uzaklaşması için yapıyor. Biz buna karşı alternatif bir yaşam öneriyoruz" denildi.

Sur Belediye Başkanı Gülbahar Örnek, yaklaşık 25 aile ile bir mahallede başladıkları çalışmayı örnek verdi. Bu ailelerin kendi mahallelerinde tandır ekmeği yaptıklarını ve bu şekilde kim ne kadarına ihtiyaç duyuyorsa paylaştıklarını söyledi, Şikefta Köylüleri ise kendi örneklerini anlattılar. Köylerinde "özgürlük evi" yaptıklarını belirttiler.

Axu Av komünü ise köylerde evi olmayanlara toprak ve sudan ev yaptıklarını anlattı. Burada herkesin çalışmak zorunda olduğunu vurguladı. Brezilya MST'den Igor Felipe Santos, Brezilya'da kendilerinin büyük toprak sahiplerinin topraklarını nasıl işgal ettiklerini ve nasıl kendi tarımlarını kendileri kolektif olarak yaptıklarını anlattı. Kapitalizme karşı bir model oluşturmaya çalıştıklarını vurguladı. Toplantının moderatörlüğünü yapan Metin Yeğin ise "Biz Yel Değirmenlerine karşı savaşıyoruz" dedi. Toplumsal hayatın gözeneklerinden başlayan dönüşümden bahsetti.

Bu oturumda soru sormak için söz alan Mücadele Birliği temsilcisi, eğer kısa sürede kapitalist sistem tarihin çöp sepetine gönderilmezse, dünyanın canına okuyacağını, dünyayı ve insanlığı kurtarmak için bir komünist devrimin zorunlu olduğunu, kapitalizm altında bağımsız adacıklar oluşturmanın mümkün olmayacağını, bugün oluşturulsa bile yarın bunların savaş, işgal vb ile ortadan kaldırılabileceğini vurguladı. Bu tür oluşumların önemsiz olmadığını ama sonu sonuna kapitalizm yıkılmadan bunların da uzun ömürlü olamayacağını altını çizdi.

Komünistler Halka Adaletsizliğe Ve Eşitsizliğe Karşı Çıkma Gücü Veriyor

Lübnan Komünist Partisi Gençlik Federasyonu'ndan Raed Atuya ile MSF'de son yaşananlar üzerine kısa bir söyleşi yaptık.

Mücadele Birliği: İlk sorumuz "Arap Baharı" hakkında olsun. "Arap Baharı"ni nasıl değerlendiriyorsunuz? Gelişmeleri bir devrim olarak adlandırabilir miyiz?

Raed Atuya: Arap Devrimi; ama Arap Baharı ile ilgili problem var; çünkü bu Arap Devrimi organize değil ve pragmatik. Tüm insanlar Arap Baharı'na katılıyorlar, kendi renkleriyle katılıyorlar. Homojen değil.

Mücadele Birliği: Bu gelişmelerin Lübnan'a, Filistin'e yansımaları nasıl olacak sizce?

Raed Atuya: İyi bir etkisi var. bu devrimlerin Lübnan ve Filistin halkıyla ilişkisi var. ilk defa Mısır halkı İsrail büyükelçiliğine saldırdı. Lübnan'da bu devrim, gençliği olumlu yönde etkiliyor. Fakat diğer insanlar için aynı şeyi söyleyemeyiz.

Mücadele Birliği: Türk hükümetinin Ortadoğu'da daha aktif rol alma isteğini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Raed Atuya: Kesinlikle negatif bir rol oynuyor. Çünkü Türk hükümeti iyi bir geçmişe sahip değil. Türk hükümetinin ilgisi, buradaki kendi çıkarlarıyla ilgili. Ortadoğu'daki sünnetleri destekliyorlar ve kendilerine Ortadoğu'da daha büyük bir rol istiyorlar. Özellikle uluslararası emperyalizmler olan ilişkilerine dayanıyorlar. Ve ABD ile olan anlaşmalarına dayanarak bölgeye müdahale etmek istiyorlar. Örneğin Füze kalkması... Örneğin Suriye'deki Halk Hareketine müdahale ediyorlar. Aynı anlayış emperyalist ülkelerin Ortadoğu'daki hegemonyalarının yeniden tesisi için çalışıyor.

Mücadele Birliği: Türkiye-İsrail arasında görünürde yaşanan gerginlik hakkında ne düşünüyorsunuz?

Raed Atuya: Tam bir yalan. Arap halkında yanlış bir imaj yaratmaya çalışıyor. Bu planları İsrail hükümeti ile yapmaları mümkün değil. Türk hükümetiyle gerçekleştirmek istiyorlar. Erdoğan tüm Arap halkına bir kurtarıcı gibi gösterilmek isteniyor. Fakat tam bir yalancı

Mücadele Birliği: Gelişmelerin, dünyada yeni bir devrimci durum ve kapitalizmin sıçramalı çöküş evresine denk geldiğini söyleyebilir miyiz?

Raed Atuya: Evet, kesinlikle. Bundan sonra sosyalizm yeniden gündeme gelecek. Arap Baharı'na ilişkin en önemli değerlendirmelerimizden biri, komünistlerin rolünün bu süreçte artacağı, insanlar tarafından yeniden onurlandıracağımız günler gelecek. Çünkü onlar halka adaletsizliğe ve eşitsizliğe karşı çıkma gücü veriyor ve kendilerine olan güveni biriktiriyorlar, değişim istiyorlar.

“Asıl Umudu Veren Gerçeği Bulma İsteği”

MSF'nin birinci gününde Arjantin'den gelen ve yaptıkları eylemlerle bütün dünyada tanınan, insanların yüreğinde ve bilincinde yer edinmiş, Plazo de Mayo annelerinden biriyle, Nora De Cortinas ile bir röportaj gerçekleştirdik;

Mücadele Birliği: Sizi burada görmekten ve sizinle tanışmaktan mutlu olduk. Bize biraz oğlunuzdan, nasıl ve ne zaman kaybedildiğinden bahsedersiniz?

Nora De Cortinas: Oğlumun adı Carlos Gustavo Cortinas. 1977'den beri kayıp. Kaybedildiğinde 24 yaşındaydı. Bu tarihten beri hiç kimse bir açıklama yapmadı. 1977'den 1983'e kadar (Arjantin'de Askeri Dikta dönemi) 30 bine yakın insan kayboldu. Buna ilişkin ne bir özür dileme ne de bir yargılama yapıldı.

Mücadele Birliği: Hikayesini biraz anlatır mısınız.

Nora De Cortinas: Oğlum, politik bir militandı. Peronistti. Kapitalizm ve diktatörlüğe karşı önemli mücadeleler verdi. Oğlum, önce Ulusal Hükümet Enstitüsü'nde çalışıyordu. Sonra özel bir kurumda çalışmaya başladı. Sabah işe gitmek için evden ayrıldı ve bir daha geri dönmedi

Mücadele Birliği: Siz kaç yaşındasınız?

Nora De Cortinas: Şimdi 81 yaşındayım. Oğlum kaybedildiğinde 47 yaşındaydım. 34 senedir arıyorum oğlumu. 24. yılında bir arama çalışması yapıldı. Nehirde ya da toplu mezarlarda olabileceği söylendi; ama bir kimlik araştırmasına girmediler. Çok kayıp olduğunu kimin kim olduğunu tespit etmenin mümkün olmadığını söylediler. Bunun üzerine kampanyalar yaptık. Katolik olduğum için kiliseye de başvurduğum; polise, askeriyeye, siyasetçilere, hepsine başvurduğum. Kilise diktatörlüğü tanıyor. Onların toplama kamplarında olduğunu bildikleri halde kollarını bile kıpırdatmadılar. Kilise de iki türlü: Fakirlerin ve zenginlerin kilisesi. Destek veren kiliseler daha çok yoksullara ait olanlar.

Mücadele Birliği: Hiç umutsuzluğa düştüğünüz oldu mu? Umudunuz ne ayakta tuttu?

Nora De Cortinas: Asıl umudu veren gerçeği bulma isteği... Bu, 30 bin insan nerede? Gerçeği bulma, hesap sorma, adalet bulma isteği...

Mücadele Birliği: Plazo de Mayo Anneleri tüm dünyaya örnek oldular. En çok da Kürt ve Türk analarına... Cumartesi Annelerini tanıyorlar değil mi?

Nora De Cortinas: Daha önceki yıllardan tanışıyoruz. Bizim acılarımız, kayıplarımız birbirine o kadar çok benziyor ki! Bizi birbirimize yaklaştıran bu acılarımız. Ben burada olmasam da onların acılarını içimde taşıyorum. Biz de her Perşembe eylem yapıyoruz.

Mücadele Birliği: Son bir soru: Gerçeği aramaya devam edeceksiniz?

Nora De Cortinas: Bütün gerçekler, bütün doğrular ortaya çıkana kadar devam. Tüm çocuklar için devam edeceğim. Sadece Arjantin'dekiler için değil, bütün dünyadaki bu kırımlar bitene kadar. Tüm çocuklar için, tüm analar için...

Kısmi adalet istemiyorum. Herkese adalet istiyorum!

Oğullarımın hayalini gerçekleştirene kadar mücadele edeceğim, yoksulluk, adaletsizlik, ayrımcılık son bulana kadar..

Yaşam hakkı, sağlık hakkı, toprak hakkı(kendi kaderini tayin hakkı) elde edilene kadar...

Çocuklar sokaklarda el açıp dilenmeyene kadar...

Mücadele Birliği: Teşekkür ederiz. Sizi çok seviyoruz. Muços Grassias

Nora De Cortinas: Ben de sizleri çok seviyorum. Oh! Muços Grassias.

Aynı Duyguları, Aynı Değerleri Ve Aynı Bakışı Sahipleniyoruz

Mezopotamya Sosyal Forumu'na Tunus'tan katılan şair ve müzisyen Moez El Hamdi ile yaptığımız röportajı yayınlıyoruz:

Mücadele Birliği: Merhaba sevgili El Hamdi, Mezopotamya Sosyal Forumu'na Tunus'tan katılan birisini görmek bizleri mutlu etti.

Moez El Hamdi: Ben de burada olmaktan dolayı mutluyum.

Mücadele Birliği: İlk sorumuzla başlayalım: “Arap Baharı”nı nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu gelişmeleri “devrim” olarak değerlendirebilir miyiz?

Moez El Hamdi: “Arap Baharı”nın devrimci hareketinin ortasına doğduğunu düşünüyorum. Gelecekte daha da güçlü olacağını düşünüyorum. Arap Ayaklanması aynı zamanda gelecekte Arap devletlerini kimin yöneteceğine de etkide bulunacak. Politik rejimler Arap Dünyasında değişimlere neden olduğunda aynı zamanda Ortadoğu'daki rejimleri de etkileyecek. Arap Devrimleri, bölgede bir kapı açacak ve aynı zamanda evrensel değerlere de bir kapı açacak. Ulusal ideolojilerin ve ülkelerin çöküşünden sonra tüm dünyada yeniden bir çok insanın üzerinde hemfikir olduğu değerler, örneğin Barış, insan olmanın temel öğeleri, onur vb yükselcek. Tunus şimdi herkesin üzerinde yoğunlaştığı, barış ve adaleti yükseltecek, ve bazı insanların marjinalleştirilmesini, ötekileştirilmesini engelleyecek. Tunus Devrimi, yeniden özgürlüğü, onuru (Arapçada “karama”) sağlayacak.

Mücadele Birliği: Bu devrimler, bize dünya tarihinde yeni bir döneme girildiğini gösteriyor mu? Buna “Yeni Evre” diyebilir miyiz?

Moez El Hamdi: Tabii ki, devrimle birlikte gelişmeler Arap dünyasına yayıldı. Protestolar, burayla da sınırlı kalmadı, Asya ve Latin Amerika'ya da yayıldı. Bu bize mutluluk veriyor. Bilinçli insanlar tüm dünyada günden güne artıyor; çünkü kaderleri kendi ellerinde. Tunus iktidarı halkın kendi kaderini tayin hakkını tanıyor. Tunuslu bir şairin (Ebu Kasım Şebbi) dediği gibi:

Eğer bir gün insanlar hayat isterse

Kader ona yardım edecektir

Mücadele Birliği: Tunus Devrimi şu an hangi aşamada?

Moez El Hamdi: Tunus Devrimi şimdi geçiş dönemini inşa ediyor. Yeni bir dönem. Gerçek demokrasi ve eşitlik ve ulusal kaynakların adil dağıtımı. Aynı zamanda tüm her yerde düşünme ve açıklama özgürlüğü, ekonomik, sosyal, kültürel değişimler... Şu andaki dönüşüm, yeni gerçekleri ortaya çıkaracak. Sosyalizm tarihte başarısız oldu ama Tunus Devrimi, yeni ekonomik sosyal alternatifler yaratacak.

Mücadele Birliği: Tunus Devrimi'nin bundan sonra izleyeceği yol nasıl olabilir?

Moez El Hamdi: Şu anda seçimler için, ulusal konsey için hazırlanıyor. Yeni Anayasa hazırlıkları var. Bu yeni anayasa Tunus Halkı tarafından seçimle ve genel oyla, referandumla yapılacak. Bu yeni anayasa politik ayrılma hakkını koruyacak; sivil toplumdaki örgütlenmeler aracılığıyla, örneğin sendikalar vb ile sivil eylemleri geliştirecek.

Mücadele Birliği: Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimcilere vermek istediğiniz bir mesaj var mı?

Moez El Hamdi: Kürt ve Türk devrimcileri özgürlük istiyor. Sadece devrimle insanlar onurlarını ve geleceklerini koruyabilirler.

Aynı duyguları, aynı değerleri ve aynı bakışı sahipleniyoruz. Kapitalizmin yıkıldığı günlerde yaşıyoruz. Alternatif bir sistem bir gün mutlaka kurulacak.

Mücadele Birliği: Bu duygu ve düşünceleriniz için ve bizimle röportaj yapmayı kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz.

Moez El Hamdi: Ben teşekkür ederim.

KESK BASKI VE GÖZALTILARI PROTESTO EDİYOR

Antep:

Son dönemde KESK'e ve özellikle Eğitim-Sen şubesine yönelik yoğunlaşan ve artan saldırı, gözaltı ve tutuklamalara karşı Eğitim-Sen Antep Şubesi Yeşilsu Parkı önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklaması 29 Eylül akşamı 18.15 te "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "KESK'e Uzanan Eller Kırılısın", "Baskı, Sürgün Değil insanca Yaşamak İstiyoruz" sloganlarıyla başladı. Basın açıklamasında demokratikleşme söylemlerinin arttığı bir dönemde bu toprakların birçok bölgesinde örgütlü olan KESK'e yönelik saldırıların açıklamasının olamayacağı, böylesi bir yöntemin demokratik ülkelerde değil ancak baskıcı otoriter iktidarların olduğu ülkelerde rastlanıldığı, sendikamızın yürüttüğü mücadeleden duyulan rahatsızlığın sonucu bu yönetim altında da bu tür saldırıların şaşırtıcı olmadığı ve her ne olursa olsun mücadelelerinden vazgeçmeyecekleri belirtildi.

Gözaltına alınan öğretmenlerin de serbest bırakılması için her türlü adımı atacaklarını belirterek eylem tekrar sloganlarla sonlandırıldı.

İzmir:

29 Eylül Perşembe günü saat 18.00'de Urfa'da gözaltına alınan 5 Eğitim Sen yöneticisi ve üyesi ile ilgili basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklaması Konak Sümerbank önünde "KESK İzmir Şubeler Platformu" pankartının açılmasıyla başladı.

"Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarının atıldığı eylem, basın açıklamasının okunmasıyla devam etti.

BTS İzmir Şube Başkanı'nın okuduğu basın metninde KESK'li emekçilere yönelik yapılan gözaltı ve tutuklamalara değinilirken "Türkiye'de son dönemde emek ve demokrasi mücadelesi yürüten kesimlere özellikle sendikamız şubelerine yönelik yoğun polis baskısı ve gözaltı uygulamaları yapılmaktadır..." denildi. Açıklamada ayrıca, "Eğitim Sen olarak öğretmenlerimizin yaşam hakkını, temel hak ve özgürlüklerini ortadan kaldıran alıkonulma-kaçırılma durumuna derhal son verilmesini ve öğretmenlerimizin salıverilmesini, son olarak Urfa'da gözaltına alınan arkadaşlarımız olmak üzere gözaltındaki tüm üye ve yöneticilerimizin serbest bırakılmasını istiyoruz.

Kürt sorununda son dönemde artan şiddetin sonlandırılmasını ve sorunun demokratik, barışçıl çözümü için başta siyasal iktidar olmak üzere herkesi sorumluluğa davet ediyoruz" denildi.

Genç-Sen'in kapatılmasını protesto etmek amacıyla gerçekleştirilecek basın açıklamasına çağrı yapılarak eylem bitirildi.

BTS Emekçilerinin Davaları Sürüyor

Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS)'na üye kamu emekçileri, 25 Kasım 2009 tarihinde "Toplu Sözleşme Yoksa Grev Var" diyerek 1 günlük uyarı grevi yapmışlardı. Özellikle demiryollarında trenler durmuştu. Bu grev nedeniyle BTS Başkanı, şube yöneticilerinden, temsilci ve üyeleri toplam 16 kişi gözaltına alınmıştı.

İşten uzaklaştırılan 16 kişinin tekrar görevlerine başlatılması için 15/16 Aralık 2009 tarihinde Dayanışma Grevi yapılmıştı. Haydarpaşa Garında zorla gözaltına alınan BTS 1 nolu şube başkanı Hasan Bektaş, üye Ahmet Tuna ve toplam 5 kişi hakkında dava açılmıştı.

21 Eylül günü Kadıköy 1. Asliye Ceza Mahkemesinde görülecek dava ile ilgili kamu emekçileri saat 10.00'da Adliye önünde bir basın açıklaması yaptı.

Açıklamayı yapan BTS Genel başkanı Yavuz Demirkol; "oysa yapılan grevler yasal olup, Türkiye'nin altına imza koyduğu uluslararası sözleşmelerden Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi teyit etmiş, Danıştay kararı vardır. Açılan bu davayla üyelerimiz ve kamu emekçileri üzerinde baskı kurulmak ve arkadaşlarımız cezalandırılmak istenmektedir" dedi.

Açıklamadan sonra duruşma salonuna geçildi. Duruşma, 12 Mart 2012 tarihine ertelendi.

İzmir'de Yeni Evrenin Devrimleri Paneli

18 Eylül Pazar günü İzmir Ayışığı Sanat Merkezi'nde "Yeni Evrenin Devrimleri" konulu bir panel düzenlendi.

Panelin ilk bölümünde "Yeni Evre nedir?" konusu anlatılıp tartışıldı; ikinci bölümde ise "Devrimler" konusu ele alınarak günümüzde üzerinde sıkça durulan önemli noktalar üzerine önemli vurgular yapıldı.

Devrim nedir? Ortadoğu'da yaşananlar devrim midir? Türkiye'de devrimin güncelliği ne derecededir? Arap baharı, Yasemin devrimi gibi örneklerde olduğu gibi burjuvazinin yaratmak istediği kavramlar karmaşası, yeni dönemin gerektirdiği yeni görevler üzerinde durulan konuların başlıcalarıydı.

Ortadoğu'da domino etkisi yaratan ve ard arda patlak veren devrimlerin bir süreç olduğunun, bu devrimlerin aniden ortaya çıkan olaylar dizgesi olmadığına bize örneklerle açıldığı panelde, Türkiye'de de yıllardır bir devrim sürecinin yaşandığı vurgulanarak devrimin eşiğine yakınlığımız bir kez daha anımsatıldı.

Kapitalizmin son aşamaya gelmiş olduğunu ve artık kendi kendini üretmediğinden yeni bir evreye, çöküş evresine girmiş olduğunu bir çok örnekte görmekteyiz. Bugün Yunanistan ve birçok ülkenin iflasın eşiğine varması ve bu ülkelerin kendi içinde irili ufaklı eylem ve ayaklanmaların patlak vermesi ve bunun dünya geneline yayılması, sadece Ortadoğu'yu değil Türkiye de dâhil olmak üzere tüm dünyayı devrimin eşiğine getirmiş bulunmaktadır.

Bunların konuşulup tartışıldığı panel soru-cevap bölümünden sonra sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

ZINDANDA 1 EYLÜL KUTLAMASI

“1 Eylül... Proletaryanın Devrimci Sınıf Partisi Leninist Parti'nin kuruluş yıldönümü. Yılların devrimci pratiği içinde çelikleşmiş Leninist Parti, mücadele dolu bunca yılda yarattığı devrimci mücadele, saygınlık, samimiyetle halklarımızın, proletaryanın bilincine adını kazımıştır. Bundan olsa gerek Leninist Parti'nin kuruluş gününü herkes heyecanla, coşkuyla, zafere olan inancıyla selamladı. Bugün de daha bir bütünleşerek, daha fazla O olarak karşılandı. Mücadele, inanç, irade ve zafer sözü vererek...

1 Eylül Urfa Cezaevi'nde de coşkuyla karşılandı, her şey o güne hazırlanmıştı sanki. Her şey Leninist Parti'yi karşılamak için coşku ve heyecan dolmuştu. Etkinlik, ölümsüzleşen devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşuyla başladı. Türkiye ve Kürdistan'ın tüm ölümsüzleşen devrim savaşçıları için yapılan salgi duruşunun ardından 1 Eylül Leninist Parti'nin kuruluşunun 22. yılı için çıkarılan bildiri bulunduğumuz yerdeki tüm odalarda okundu. Alkışlar ve ıslıklar eşliğinde sonlanan bildirinin ardından bir arkadaşımız PKK tutsakları adına söz aldı ve Leninist Parti'nin kuruluşunu kutladı. Daha sonra TKEP/L adına söz alan arkadaş ise günün öneminden, Leninist Parti'den, Denizlerden ve devrimci örgütler arasındaki mücadele birliğinden kısaca bahsederek anmaya desteklerinden dolayı PKK'li tutsaklara teşekkür ederek konuşmasını sonlandırdı. Islık ve alkışlarla karşılanan konuşmaların ardından marşlar ve türkülere başlandı. Kutlama marşlar ve türkülerle devam etti.

Leninist Parti'nin devrimci pratik özünün ve kısa geçmişinin anlatıldığı bildiride şunlara değinildi.

‘Merhaba Değerli Yoldaşlar,

Bugün 1 Eylül...

Proletaryanın Devrimci Sınıf Partisi TKEP/Leninist'in kuruluşunun 22. Yılı.

Selam olsun eskinin içinden güneş gibi doğana!

Selam olsun devrimin tarihini yazana!

Selam olsun proletarya partisine!

Selam olsun TKEP/Leninist'e!

Böylesi devrimci bir süreçte Denizlerin Partisi Leninist Parti'nin 22. yılını selamlıyoruz. Leninist Parti; Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşların devrimci içeriğinin, geleneğinin devamıdır. Onların partisidir. Leninist Parti halklarımızın tek kurtuluşu olan devrimin tutarlı savunucusudur.

Değerli Dostlar,

Leninist Parti, mücadele dolu geçmişinde Türkiye ve Kürdistan halklarıyla hızlı bir etkileşime girmiş ve güçlü bağlar kurmuştur. Bu 21 yıllık geçmişinde dost da, düşman da TKEP/Leninist'i tanımış ve onun berrak özüne, ideolojik, politik sağlamlığına tanık olmuştur.

Bütün teori ve pratiğinin ölçüsünü proletarya ve yoksul, ezilen halklarımız ve onların kurtuluşunu –Devrim- olarak koyan TKEP/L, bu ölçütten hiçbir şartta taviz vermemiştir.

Değerli Dostlar,

Kürt halkının ve ezilen diğer hakların kurtuluşları ancak –ayrılma hakkı da dahil- kendi kaderini tayin hakkını elde etmekle mümkündür. Leninist Parti her dönem bu devrimci teorinin tutarlı savunucusu olmuştur. Tarih bize göstermiştir ki, bu hakkı halklara toplumun en devrimci sınıfı proletarya ve proletarya iktidarı verebilir. Leninist Parti, proletarya iktidarı hedefiyle savaşır. Leninist Parti bunun dışında Kürt halkının ve halkların önüne hedef koyan reformizm ve oportünizmle mücadele eder.

Leninist Parti ezilen, sömürülen halkların faşizme, kapitalizme karşı mücadelelerinde birlikten yanadır. UKKTH'nı devrim programına koyan Leninist Parti, UKKTH temelinde bütün ülkelerin yoksul halklarının devrimci birliğinden yanadır. Halkların mücadele birliğinin örülmesi hayatidir.

Değerli Yoldaşlar,

1-Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak!

2- Kürt Ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkı!

3- Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!

temel şiarlarıyla Leninist Parti halklarımıza sınıfların, sömürünün, savaşın olmadığı yeni bir dünyanın anahtarını vermektedir. Leninist Parti yıllar süren devrimci komünist mücadelesini halkların kurtuluşunun gerçek anahtarı olarak görmektedir.

Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist!

Yaşasın Devrimci Dayanışma!'

Devrimci örgütler arası mücadele birliğine 1 Eylül Dünyaya Barış Kapitalizme Savaş gününün kutlanmasına değinen bildiri tüm Türkiye ve Kürdistan'ın ölümsüz devrim savaşçılarının adları okunup mücadele sözü verilerek sonlandı.

Coşkunun, heyecanın dorukta olduğu kutlama ‘Devrim için ölmekle, yaşamak arasında fark görmüyorum’ diyen Sibel Sürücü, Aysun Bozdoğan yoldaşlara verilen mücadele sözüyle sonlandırıldı.”

Urfa Cezaevi'nden Leninist Tutsak

ZINDANDA YATARKEN BİLE ASLA YALNIZ KALMAMAK

Geçen hafta gönderdiğimiz açıklamayı aldığımızı umuyoruz. Ne kadar uzun bir sorun ve çözüm! listesi olsa da o açıklamada yazdıklarımız bugün tüm düşman gerçekliğiyle sorunları daha da artırarak kendini göstermiştir. Saldırıların sıklığıyla, yaklaşımlarıyla cezaevi yönetimlerinin maskesi düşmüştür. Zaten böyle olacağını tahmin etmek bizim açımızdan pek de zor olmasa gerek. Gelişen devrimci durum ve iç savaş koşullarında sermayenin bu uşaklarının “aslı görevi” de devrimcilere saldırmak oluyor. Ama o açıklamada da belirttiğimiz gibi, tabii ki devrimcilerin bu saldırılara karşı tepkisi kaçınılmazdı. Bu hafta içinde alanımız C-18 odasındaki arkadaşlarımız, cezaevindeki ve dışarıdaki emperyalist ve faşist saldırılara karşı odalarını ateşe vermişlerdi. Bu tepki, faşist devletin ve onun cezaevi yönetiminin saldırılarına karşı birikmiş bir öfkenin dışı vurumudur. Bu eylemde oda kullanılmaz hale gelirken, hiçbir arkadaşımızda bir sıkıntı olmadan başarıyla gerçekleşti. Daha sonra hücreye alınan (Cuma günü) arkadaşlarımız odalara dağıtılmayınca temsilci arkadaşımızın yönetiminde görüş talebi boşa çıkarılınca bütün olarak kapı vurma eylemi gerçekleştirildi. Uzun süre devam eden kapı vurma eyleminden sonra hücrelerdeki arkadaşlarımız odalara dağıtıldı. Bütün bu eylemler bundan sonraki tavrı açık net gösterir nitelikteydi.

Diyeceksiniz ki, bu aralar hiç mi iyi şeyler yok. Tabii ki var. İnsanın moralini yükselten devrimci durumun dışında bu hafta içinde Leninist Parti'nin kuruluş yıldönümünü halklarımız ve biz tutsaklar olarak selamladık.

Bütün bu olanları sizlerle paylaşmak istiyoruz.

Daha önce derginize gönderdiğimiz haberde tutsakların sorunlarından uzunca bahsetmiştik. Cezaevlerinin devrimci tutsaklara karşı tutumunu, saldırılarını analiz etmiştik. Özel olarak ise Urfa E

Tipi Kapalı Cezaevinin sorunlarını yazmıştık. Bu saldırılara tarihinin hiçbir döneminde sessiz kalmayan devrimci tutsakların da her ciddi tepki, eylemlilikle cevap verebileceğini belirtmiştik.

İşte 03.09.2011 tarihinde Urfa E Tipi Kapalı Cezaevi'nde cezaevlerinininsaldırılarına, tüm saldırılara cevap olabilmek adına C-8 odası ateşe verildi. Sloganlarla ateşe verilen oda kullanılmaz hale gelirken odadaki tutsaklar tahliye edilip hücrelere konuldu. Cezaevi yönetimi cephesinde büyük korkuya sebep olan yangın uzun süre devam etti. Cezaevi savcısı tarafından ifadeleri alınan devrimci tutsaklar “Eylemi son süreçte cezaevinin faşist uygulamalarına, saldırılarına, TC'nin ve İran'ın Kandil'e saldırılarına, canlı kalkan eyleminde halka askerin saldırısına ve şehit düşen Yıldırım Ayhan yoldaş adına, İmralı ile görüşmelerin engellenmesine yönelik yapıldığını” belirttiler.

Bunun yanında aralarında akciğer kanseri devrimci tutsak Özcan Özalp'in de bulunduğu tutsakların 2 gün hücrede tutulmasına tepki gösteren tutsaklar “Derhal arkadaşlarımızın odalara yerleştirilmesini” idareden talep etti. Çeşitli bahanelerle talepleri savuşturulan tutsaklar 05.09.2011 tarihinde buna tepki olarak kapı dövme eylemi gerçekleştirdi. Uzun süre vurulan kapılarda maddi hasara yol açan eylemin ardından hücredeki tutsaklar odalara yerleştirildi.

E Tipindeki devrimci ve yurtsever tutsaklar olarak bu saldırılar devam ederse tepkimizin daha da sertleşeceğini belirtiyoruz. Hediye Aksoy, Özcan Özalp gibi birçok devrimci tutsağa pervasızca saldıran devlet bilmeli ki, baskılar bizi yıldıramaz, devrimci tutsaklar teslim alınmaz.

Kahrolsun Faşizm!

Urfa Cezaevi'nden Leninist Tutsak

AVUKATLAR HAKLARINI SAVUNUYOR

Çağdaş Hukukçular Derneği üyesi avukatlar, “Avrupa'nın en büyük adalet sarayı” Çağlayan Adliyesi'nde avukatların da arama ya tabii tutulmasını protesto ettiler.

Çağlayan Adliyesi önünde saat 13.00'da toplanan avukatlar “Avukatlar Mesleklerine Yönelik Saldırlara Yargının Siyasallaşmasına, TBB Vesayetine, Adaletin Ticarileştirilmesine Karşı Direniyor” yazılı pankart açarak adliyenin avukatları girişi kapsamında açıklama yaptılar.

ÇHD adına açıklamayı okuyan Aycan Çiçek; “Bağımsız savunmayı korumak için yani sözün özü adalet için bugün bir kez daha karşınızdayız. Avukatlar, sadece kendi hakları için değil her şeyden önemlisi halkın adaletle ulaşmasını sağlamak için direnmeye devam ediyor. Adliyeye avukatı sokmayan, kanunsuzluğa karşı çıkan avukatların önüne özel güvenlikten barikat kuran, dahası tehdit eden, saldıran, fişleyen adaleti dışarı atan çevik kuvveti içeri alan polis devleti anlayışına karşı mesleğimizi savunmaya devam edeceğiz” dedi. Çiçek daha sonra “Varlığımız sömürülen- ezilen insanlığın, yok edilen doğal güzelliklerin mücadelesi ile özdeşleştiğçe güçlenecek, savunma hakkının ve bağımsızlığın, adil yargılamanın son sözünü biz söyleyeceğiz” diyerek sözlerini tamamladı.

Açıklamadan sonra topluca Adliyeye arama yaptırmadan giren

avukatlar, “Direne Direne Kazanacağız” şeklinde slogan attılar. Güvenlik bu defa müdahale etmedi, avukatlar kendilerini aratmadan içeri girdiler.

Avukatlar daha önce de bu uygulamayı protesto etmek için basın açıklaması yapmış, aranmadan Adliye'ye girmek istemişlerdi. En son 27 Eylül günü yaptıkları protesto eyleminde Adliye'ye girmek istediklerinde sırasıyla özel güvenlik, sivil polisler ve çevik kuvvet polislerinin müdahalesiyle karşılaşmışlardı. O gün açıklama yapan avukatlar, “ağır cezayı gerektiren suç halleri dışında, yasal olarak üstlerinin aranamayacağını” söyleyerek, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı ve Adalet Bakanlığı'nın hukuk dışı davrandığını; kendilerine saldıranlar hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını söylemişlerdi.

GÜNÜN ACI İKTİDAR ODA

Yoğun bir propaganda kampanyasıyla yaratılmaya çalışılan Türkiye'nin bir "dünya devleti", Erdoğan'ın ise bir "dünya lideri" olduğu safsatasına karşı gerçek durum şudur: Türkiye şimdi Kıbrıs'tan İran'a; Suriye'den Ermenistan'a kadar kendini çevreleyen tüm ülkelerle çatışmalı bir haldedir. Arap halklarının tarihten gelen "Türkiye güvenilir bir ülkedir" yargısı, Türk hükümetinin Libya, Suriye, İran karşısında izlediği politikalarla perçinlenmiştir. Bu koşullar, içerdeki bunalımı derinleştiriyor, devrimin gelişimini hızlandırıyor. Yapılması gereken şey, emekçi sınıfların ve Kürt halkının önüne bir iktidar odağı koymaktır. Günün acil görevi budur.

Tarihin Türkiye ve Kürdistan devrimci komünistlerinin önüne getirip koyduğu günün acil görevi, harekete geçmiş, devlet güçleriyle çatışan kitlelerin önüne güvенеbilecekleri, uğruna dövüşebilecekleri, kendilerini kurtuluşa götürebilecek bir iktidar odağı koymaktır.

Bu görev gökten düşen elma misali komünistlerin kucağına düşmedi. Aksine Türkiye ve Kürdistan'ın tüm siyasal, tarihsel, ekonomik gelişmesinin hazırlayıp önümüze koyduğu bir görevdir bu.

Türkiye'de iktidar boşluğu doğmaya başlamıştır ve bu süreç giderek derinleşmektedir. Tekelci basın, medyanın ve benzer propaganda araçlarının Türkiye'nin "bir dünya devleti" olmaya başladığını öne sürdüğü bir sırada nasıl oluyor da iktidar boşluğundan söz edilebiliyor diye sorulabilir. Hele de Erdoğan'ın "Arap dünyası"nda bile "lider" kabul edildiği bir sırada..

Tekelci basının gürültülü propagandasına aldanmak, onun etkisi altında düşünmek devrimci komünistlerin işi olamaz. Devrimci komünistlerin, Leninistlerin -bu ikisi bir ve aynı anlamdadır- görevi görünenin arkasında saklı duranı bulup ortaya çıkarmak, emekçi sınıfların gözü önüne sermek, onları devrime hazırlamaktır.

Boşluğun Belirtileri

Öne sürdüğümüz "iktidar boşluğu doğuyor" düşüncesinin somut kanıtlara dayalı olarak ispatlanması gereken bir iddia olduğunu biliyoruz.

Birinci kanıtımız, devletin en önemli organı olan ve o olmadan "devlet var" diyemeyeceğimiz ordunun düştüğü durumdur.

Devlet denince akla ne gelir? Devlet denince akla önce ordu gelir, sonra polis, zindanlar, mahkemeler, memurlar ordusu gelir. Bütün bu zincir içinde ne önemli olanı ordudur. Türk ordusunun çözülme halinde, moralsiz, savaşamayacak, dağınık durumda olduğunu bizzat devlet yetkilile-

rinin açıklamalarından öğreniyoruz. İstifa eden Genelkurmay eski Başkanı'nın internete düşen ses kayıtları tartışma götürmeyecek bir kanıttır.

Ordunun çözülme halinde olduğunun ikinci kanıtı, tekelci sermaye sınıfının ve emperyalistlerin orduyu silbaştan yenileme kararları ve bunun sürecidir. Bu süreç bir süredir "Ergenekon", "Balyoz" vb davalar adı altında, en üst rütbeli askerlerin tutuklanmasıyla devam ediyor. Bu süreci AKP'nin, dincilerin "orduyu ele geçirme süreci" olarak okumak, böyle anlamak eksik ve yanlıştır.

AKP, dinci-faşist bir parti olarak, özellikle de Kürdistan'da en büyük desteği askerlerden almaktadır. İster son genel seçimlere, ister 2007 genel seçimlerine ait sonuçlar hakkında basit bir araştırma bu gerçeğin görülmesine yetecektir. 12 Eylül faşizminin dinci gericiliği yayıp güçlendirmek için nasıl çabaladığını herkes biliyor.

Öyleyse birinci sonuç: sözünü ettiğimiz süreçlerin AKP ile Ordu arasında dinci ideoloji üzerindeki anlaşmazlıktan kaynaklandığı düşüncesi bir safsatadır. İkinci sonuç: orduda yaşanan tasfiye süreci, otuz yıllı aşan bir iç savaştan morali bozuk, dağınık, savaşma iradesi kırılmış olarak çıkan üst düzey askerlerin emperyalistlerin de onayı ile tasfiye edilme süreçleridir.

Asıl mesele iç savaşın kazanılması meselesidir. Ve tekelci sermaye sınıfı olsun emperyalist güçler olsun mevcut orduyla bu savaşın kazanılamayacağını, giderek kaybedilmekte olduğunu kesin biçimde anlamışlardır. Kürdistan'da askerin yerine "özel harekât" polislerinin ikame edilmesi, paralı askerlik biçiminin temel alınması, bunun sonucudur.

Kokan Balık

Balık baştan kokar. Devletin en temel kurumu kottuktan sonra diğer kurumlarının sağlıklı kalmış olması düşünülemez bile. Üniversitelerden söz etmeye gerek görmüyoruz. Türkiye'nin üniversiteleri,

İL GÖREVİ: Ğİ YARATMAK

artık bir sınavı bile doğru dürüst yaptırılmaz haldedir. Sadece öğrencileri değil ama hocaları da cahil; aydınlanmanın değil cehaletin ocakları haline gelmişlerdir.

Devletin bütün kurumları gibi mahkemeler de bu cehalet yuvalarından çıkan kadrolarla doludur. Mahkemeler, sıkıyönetim dönemlerini aratan yöntemlerle çalışıyor. Burjuva hukukun tüm temel kuralları artık bir kenara atılmış durumda, yargılamalar tamamen keyfi ve hâkimin, savcının yorumlarına dayalı olarak yapılıyor, tutuklamalar aynı “norm”lara göre yapılıyor, kararlar aynı şekilde veriliyor.

Tekelci sermaye sınıfını bu noktaya zorlayan olgu iç savaşın kendisidir. İç savaşta temel olan şey, savaşın kazanılmasıdır. Bu nedenle iç savaş koşullarında –tıpkı dış savaşlarda olduğu gibi– haklar yerini zor ve şiddet alır. Tekelci sermaye sınıfının egemenliğini daha çıplak hale getiren, üstündeki “burjuva demokratik” örtünün geri kalan tüm kalıntılarını da çekip alan olgu aynıdır: iç savaş.

Ancak tekelci sermaye sınıfının, egemenliği çıplak hale getirme pahasına kurumlarını iç savaşın kazanılması amacıyla uygun şekilde düzenlemesi bu kurumları dağıtıyor, çürütüyor ve çözüyor. Yargı kurumlarının başına gelen de budur. Emekçi sınıflar ve özellikle Kürt halkı geçmişte “adalet dağıtan kurumlar” şaliyla örtülü olan bu kurumların gerçek sınıf karakterini en yalın haliyle görebiliyorlar artık.

Ve Meclis! Zaten işe yaramaz olan bu kurum artık tümünden devre dışı bırakılmıştır. Hükümet sadece yürütme gücünü değil yasama, yani kanun çıkarma gücünü de kendinde toplayarak Meclis’in işe yaramazlığını alenen ilan etmiştir. Gerçekte yürütme gücüyle birlikte yasama gücünü elinde toplayan hükümetin tümü de değil, başta R.T. Erdoğan olmak üzere onun etrafındaki birkaç kişidir. Yürütme ve yasama gücü şimdi bunların elindedir. Zaten bir hiç olan Meclis’in hiçliği şimdi resmen ilan edilmiştir.

Bu durum iç savaşın doğasına uygun olmalıdır. Sınıf savaşları şiddetlendikçe ve bu-

na uygun olarak devrimci durum derinleştikçe tekelci sermaye sınıfının egemenliğinin birkaç kişinin elinde toplanması, hakların yerine zor ve şiddetin geçirilmesi, burjuva demokrasisine ait geçmişten arta kalan ne varsa tümünden ortadan kaldırılması iç savaşın kazanılması amacıyla, mantığına uygun olmalıdır.

Demek ki, iç savaşta tayin edici çarpışmalar yakınlaştıkça tekelci sermaye sınıfı üstündeki tüm ağırlıklardan, elini kolunu bağlayan, onu bir mengene gibi sıkkan dolambaçlı yollardan kurtulmak için ne gerekiyorsa onu yapıyor. Ama tam da bu durum, iki tarafı keskin bir bıçak gibi bir yandan onun daha rahat, daha serbest hareket etmesini sağlarken, devletin, iktidarın en temel kurumlarının çözülmesine, dağılmasına; bir iktidar boşluğunun doğmasına da yol açıyor.

Boşluğa Dolgu

Meclis’in işe yaramazlığının ilanı burjuva muhalefetin, burjuva muhalefetle birlikte Meclis’e bel bağlamış sosyal reformist partilerin de gereksizleştiklerinin ilanıdır.

İşte bu koşullarda BDP’li milletvekillerin Meclis’e dönme kararları Kürt halkının mücadelesine nasıl bir katkı sağlar? Hiçbir katkı sağlamaz. Bunu anlamak için uzun değerlendirmeler ve tartışmalar yapmaya gerek yok. BDP’lilerin kararları üzerine hükümet ve AKP’lilerin nasıl sevindiklerine bakmak yeterlidir.

Tersinden de bakılsa aynı sonuç görülür: BDP’lilerin Meclis’e gitmeme tavırlarının devleti temsil eden kadroları ve hükümeti nasıl endişelendirdiğini tehdit, çağrı ve açıklamalarından anlamak pekâlâ mümkün. Telaşlıydılar çünkü Meclis’in boykot edilmesi, bu Meclis hiçbir işe yaramıyor olsa da, Kürt halkının devrimci kitle eylemlerini desteklemek anlamına geliyor, halkın devrimci ruh halini geliştiriyor, devrimci çözümlere olan eğilimini derinleştiriyordu.

İçinde bulunduğu durumun farkında olan hükümet BDP’lilerin Meclis’e dö-

nüşlerinin Meclis’in halkın gözündeki meşruiyet sorununu bir ölçüde çözeceği umuduyla derin bir nefes aldı. Bunu açıklamalarından anlamak mümkün. Ama bu gerçekte tsunamiye yakalanmışların saman çöpünden medet ummalarından başka bir anlama gelmiyor. Şimdi iki ülkenin halkları, içinde BDP’nin de bulunduğu bu Meclis’in bir hiç olduğunu daha çabuk kavrayacak.

Hükümet, emekçi sınıfları ve Kürt halkını aldatmak için, Başbakanı öne çıkaran bir kampanya ile İsrail ve emperyalist devletlere karşı bol bol demeç veriyor. Ama İsrail hakkında atıp tutan hükümetin İsrail’i korumak amaçlı radar üssünü kendi topraklarında kurma anlaşmasını bir gecede imzaladığını emekçi sınıflar da, Kürt halkı da, Arap halkları da biliyorlar. Aynı hükümetin emperyalistler hesabına Libya’da, Suriye’de nasıl uğursuz bir rol üstlendiğini de biliyorlar.

Bütün bunların emekçi sınıflarla Kürt halkının gözünden kaçtığını, halkların kolayca aldatıldığını ve bu aldatmanın sürgit devam edeceğini sadece ahmaklar düşünebilir. Sadece ahmaklar emekçi sınıfların, Kürt ve Arap halklarının kendileri gibi olduğunu düşünebilirler.

Yoğun bir propaganda kampanyasıyla yaratılmaya çalışılan Türkiye’nin bir “dünya devleti”, Erdoğan’ın ise bir “dünya lideri” olduğu safatasına karşı gerçek durum şudur: Türkiye şimdi Kıbrıs’tan İran’a; Suriye’den Ermenistan’a kadar kendini çevreleyen tüm ülkelerle çatışmalı bir haldedir. Arap halklarının tarihten gelen “Türkiye güvenilmez bir ülkedir” yargısı, Türk hükümetinin Libya, Suriye, İran karşısında izlediği politikalarla perçinlenmiştir.

Bu koşullar, içerdeki bunalımı derinleştiriyor, devrimin gelişimini hızlandırıyor. Yapılması gereken şey, emekçi sınıfların ve Kürt halkının önüne bir iktidar odağı koymaktır. Günün acil görevi budur.

SAVRANOĞLU DERİ İŞÇİLERİ EYLEMİ SÜRDÜRÜYOR

47. Gün

İzmir'in Menemen İlçesi'nde bulunan Savranoğlu Deri'de 2 işçi Deri-İş'e üye oldukları için işten çıkarılmıştı. İşçiler, işlerine dönmek için 3 Ağustos'tan itibaren fabrika önünde eyleme başlamıştı.

Savranoğlu deri işçileri eylemlerinin 47. günü olan işçileri 17 Eylül Cumartesi günü yine eylemdeydi. Saat 12.30'da fabrika önünde "Birleşen İşçiler Asla Yenilmez", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Savranoğlu İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarını atarak eylemlerini başlattılar.

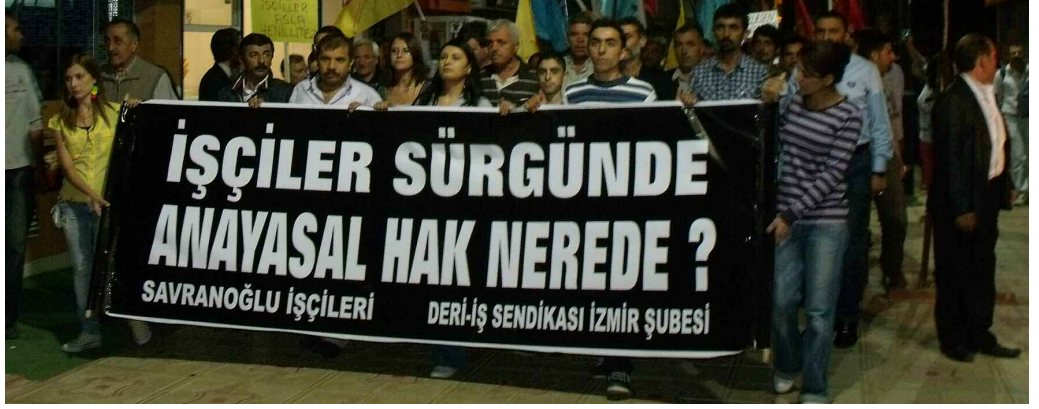
İzmir Deri-İş Şube Başkanı Makum Alagöz süreci değerlendiren kısa bir konuşma yaptıktan sonra Türk-İş bölge temsilcisi Mustafa Kundakçı, Türk-İş Bölge Temsilciliği Başkan Yardımcısı Tuncay Kireçkaya da Savranoğlu işçilerine desteklerini bildirdi. Tek Gıda-İş Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse ise işçilerin birlikte hareket etmesi durumunda kazanacaklarını, emek güçlerinin, sosyalistlerin mücadeleyi yalnız bırakmaması gerektiğini, bu mücadele bütün toplumun mücadelesi olduğunu belirterek Tekel eylemini hatırlattı ve işçileri yalnız bırakmayacaklarını söyledi.

Konuşmalardan sonra fabrikanın yanındaki arsaya geçilerek açık hava toplantısı yapıldı. Toplantıda desteğe gelen siyasi parti, demokratik kitle örgütleri ve devrimci kurumlardan temsilcilerin eyleme ilişkin düşüncelerini dile getirmelerinin ardından halaylar çekildi. Savranoğlu Deri işçilerine çeşitli siyasi partiler, Mücadele Birliği Platformu, Ege-Çep, Tek Gıda-İş Sendikası, Türk-İş bölge temsilciliği ve Menemen halkı destek verdi. Ayrıca işçilerin eşleri, çocukları ve akrabaları da eylemde yer aldılar.

İşçilerin mücadelelerinde kararlı olduklarını, patronlarının ayak oyunlarına gelmeyeceklerini, mücadeleyi kazanmak için her türlü zorlukların üstünden geleceklerini belirtmelerinden sonra eylem bitirildi.

55.Gün

Savranoğlu Deri işçileri direnişlerinin 55. gününde de Cumartesi eylemlerindeydiler. 24 Eylül Cumartesi sabahı işçiler aileleri, Deri-İş Sendikası'ndan yöneticiler

ve dostlarıyla geniş bir kahvaltı sofrası kurarak güne başladılar.

Kahvaltı sonrasında Deri-İş Sendikası İzmir şube başkanı Makum Alagöz işçilere ve ailelerine seslendi. Eylemin geldiği noktayı ve bundan sonra ki sürecin nasıl gelişebileceğine dair düşüncelerini aktardı ve 30 Eylül'de patronun fabrikayı İstanbul'a taşıma girişimine karşı işçilerin de İstanbul'a gitme hazırlığı hakkında bilgi verdi.

Alagöz'ün konuşmasının ardından da işçiler İstanbul'a gitme ve mücadeleyi sonuna kadar sürdürme konusunda kararlılıklarını belirttiler ve aileleriyle birlikte halay çektiler.

Bu arada Savranoğlu Deri Fabrikası patronunun büyük boyutlarda "KİRALIK FABRİKA" yazısını asmış olması da dikkat çekti.

Yapı Yol-Sen, Eğitim-Sen 2, 3, 6 no'lu şubeler saat 13.00'te "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Savranoğlu İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarıyla Savranoğlu Deri işçilerini ziyarete geldiler.

İşçileri ziyarete gelen KESK İzmir şubelerinden Yapı Yol-Sen Şube Başkanı Servet Ertaş eylemdeki işçileri selamlayarak, "İnsanlık tarihinin en haklı ve onurlu mücadelelerinden birini yürütüyorsunuz. Kararlılıkla mücadelenizi sürdürürseniz kazanacağımıza inanıyoruz. Siz kazanırsanız işçi-emekçi sınıflar kazanacak. Hukukun ve kanunun güçlünden yana olduğunu biliyorsunuz. Ama buna rağmen mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz. UPS Kargo İşçileri eylemi bütün kamuoyunun dayanışması ve dostluğuyla kazandı. Savranoğlu Deri İşçileri

de dayanışmayla kazanacak. Unutmayın ki işveren az işçiyle çok iş; az maliyetle çok kar hedefler. Bu yüzden emeğe yönelik saldırılarını çok yönlü olarak sürdürür. Ayrıca sizleri, eylemdeki işçileri bölmek, eylemini zayıflatmak için bir sürü yol, yöntem deneyecek. Özellikle işçileri Türk-Kürt, alevi-sünni, sağcı-solcu diye bölmeye çalışır. Bu oyuna işçiler asla gelmemeli, birlikte mücadelelerini sürdürmelidir. Ayrıca sizleri 8 Ekim'de Ankara'da KESK-DİSK-TMMOB-TTB'nin yapacağı mitinge davet ediyoruz. Sizleri ve mücadelenizi yürekten selamlıyoruz ve her zaman yanınızda olacağımızı bilmenizi isteriz" dedi.

Ardından KESK İzmir şubelerinin kendi aralarında topladıkları maddi yardımı işçiler adına Deri-İş Şube Başkanına verdi.

Eğitim-Sen Menemen ilçe temsilcisi ve Eğitim-Sen 6 No'lu şube yöneticisi de kısa konuşmalarla işçilerin mücadelelerini selamladılar.

Deri-İş Şube Başkanı Makum Alagöz sendika ve toplu sözleşme hakkını ve de işçi sağlığı, işçi güvenliği, çevre sağlığı haklarını kazanıncaya kadar mücadelelerini sürdüreceklerini dile getirdi. Ayrıca 30 Eylül'de işçilerle İstanbul'a gideceklerini; bu konuda da herkesten destek ve dayanışma beklediklerini dile getirdi.

İçilen çaylar ve yapılan sohbetlerden sonra sloganlarla 55. gün sona erdi.

Savranoğlu Deri İşçileri İstanbul'a Uğurlandı

İzmir Menemen'de kurulu Savranoğlu Deri Fabrikası'nda çalışan Deri-İş üyesi işçiler, patronun sürgün saldırısına birbirlerine daha fazla kenetlenerek cevap veriyorlar.

İşçilerin sendikalaşmasına karşı fabrikeyi kapatmayı tercih eden, işçileri sürgüne göndermek isteyen patronun oyununa gelmeyen işçiler, “ya işten çıkarsınız ya da İstanbul’daki fabrikada işbaşı yaparsınız” dayatmasına karşı, Savranoğlu Ailesi’ne ait Kampana Deri’nin Tuzla’daki fabrikasında 3 Ekim günü işbaşı yapmak üzere Tuzla’ya doğru yola çıkacaklar.

2 Ekim akşamı İzmir’den yola çıkan Savranoğlu işçileri, TÜMTİS, Petrol-İş Aliağa Şubesi, Tek Gıda İş Genel Başkan Danışmanı, Tek Gıda İş 7 Nolu Şube Başkanı, Belediye İş 6 Nolu Şube Başkanı, Tes-İş 1 Nolu Şube Başkanı, Hava İş Şube Başkanı, Eğitim Sen, Schneider İşçileri, Deri 2000 İşçileri ve Mücadele Birliği’nin de aralarında yer aldığı ilerici ve devrimciler tarafından uğurlandılar. 3 Ekim sabahı erken saatlerde Kampana işçileriyle buluşacak olan Savranoğlu işçileri, Savranoğlu’nda yürüttükleri mücadeleyi Tuzla’da işten atmalara karşı direnen Deri-İş üyesi Kampana işçilerinin mücadelesiyle birleştirecekler.

Menemen’de Yürüyüş

2 Ekim akşamı saat 19.00’da Menemen Belediyesi’nin önünde toplanan işçiler ve onları desteğe gelenler Menemen Parkı’na yürüdüler. Sivil polislerin, yürüyüşe engel olma çabalarına engel olan işçiler ve destekçiler “Savranoğlu işçisi yalnız değildir!”, “İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek!”, “Birleşe Birleşe Kazanacağız!” sloganlarını attılar.

İşçiler yürüyüş sırasında “İşçiler Sürgünde Anayasal Hak Nerede -Savranoğlu Deri İşçileri-Deri-İş Sendikası İzmir Şubesi” pankartını taşıırken “Menemen İşçine Sahip Çıksana”, “Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek”, “Birleşen İşçiler Asla Yenilmez”, “Savranoğlu İşçisi Yalnız Değildir”, “Sürgünler Bizi Yıldırılmaz”, “Yaşasın sınıf Dayanışması”, “Susma Haykır Sendika Haktır”, “Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır” sloganlarıyla Menemen sokaklarını inlettiler. Yürüyüş sırasında Menemen halkı işçileri alkışlar ve ıslıklarla karşıladı.

Tuzla’ya gidecek otobüsün bulunduğu alanda yapılan basın açıklamasından önce Deri-İş İzmir Şube Başkanı Makum Alagöz bir konuşma yaptı. Direnişe başladıkları ilk gün, “Anayasal hakkımız olan sendika hakkımıza saygı gösterin. Yoksa biz buradan haklarımızı alana kadar ayrılmayacağız” dediklerini hatırlatan Alagöz,

Savranoğlu patronunun, işçileri sürgün yoluyla pes ettireceğini düşündüğünü ancak yanıldığını söyledi. Şube başkanı, onurlu mücadelelerine İstanbul’da devam edeceklerini dile getirdi. Basın metninin okunmasının ardından işçiler eşyalarını otobüse koymak üzere otobüsün yanına gittiler. Burada da sloganlar haykırılmaya devam etti.

İşçiler Tuzla’ya Gidiyor

Deri-İş Sendikası’na üye 45 işçinin uğurlandığı eylemde Türk-İş adına konuşan Petrol-İş Sendikası Aliağa Şube Başkanı İsmail Doğan şunları söyledi;

“Kardeşlerim, ekmek dediğimiz şey namus gibi bir şeydir. Arkadaşlarımızı İstanbul’a gönderiyoruz, onların çocukları bize emanet. Ankara’da Tekel işçilerine Ankara halkı nasıl sahip çıktıysa Menemenliler de böyle sahip çıkmak zorundadır... Bu kavga sizin değil sadece, alın teriyle yaşayanların kavgası. Savranoğlu’nun işbirlikçileri onlar bilsinler ki bugün nasıl halay çekerek İstanbul’a gidiyorsak yarın halay çekerek ya Savranoğlu’na gireceğiz ya gireceğiz. Bu mücadele asla bitmeyecek... ağız dolusu kahkahayla gideceğiz ağız dolusu kahkahayla geri döneceğiz”. Savranoğlu işçileri, desteğe gelenlerin alkış ve sloganları eşliğinde otobüslerine binerek İstanbul’a hareket ettiler.

Sabah 07.00 sıralarında Tuzla Organize Sanayi Bölgesi’nde olmaları beklenen Savranoğlu işçileri, Kampana işçileri ve Deri-İş üyesi binlerce işçi tarafından karşılanacaklar.

Kampana Ve Savranoğlu İşçileri El Ele

İzmir’den halaylarla İstanbul’a uğurlanan Savranoğlu Deri işçileri, 3 Ekim sabahı İstanbul Deri Organize Sanayi’de bulunan Kampana Deri Fabrikası’nda işbaşı yaptılar.

Kampana Deri Fabrikası’nda sendikalı oldukları için işten çıkartılan işçiler de, fabrikanın önünde 200 günü aşkın süredir kurdukları çadırda eylemdeler. Eylemci işçiler, patronun Deri İş Sendikasını tanıması ve çıkartılan işçilerin işe geri alınması talebindeler. Kadın işçilerden Dilek, iki yıldır burada çalıştığını, ilk zamanlarda tuvalete bile gidemediklerini anlatıp, “200-250 dereceye varan sıcaklığın içerisinde çalışıyorduk. Bazı arkadaşlarımız derilerin üstünde kullandığımız

kimyasal maddelerden kaynaklı astım olduk. Onlardan biri de benim. Yemekler berbattı, her şey çok kötüydü, iş güvencesi

miz de yoktu. Taşeron firmaya ait işçileriz, içeride bu koşulların düzeltilmesi için örgütlenmeye başladık. Deri-İş’e ben ve bir kadın arkadaşım daha sendikalı olduk, diğer işçi arkadaşlarımıza sendikanın ne olduğunu anlata anlata bir yılda çoğunluğu yakaladık. Toplu İş Sözleşmesi için bekledik, bu kez patron işçileri işten çıkarmaya başladı. İlk beni çıkardılar sonra bir kadın arkadaşımızı, daha sonra 14 kişi olduk. Biz de burada çadırlarımızı kurduk” dedi.

İzmir’den gelen Savranoğlu işçilerini karşılayan Kampana işçileri, aynı kadere paylaşıyorlar, İki ayrı fabrikanın patronu aynı kişi ve işten çıkarılma sebepleri de hemen hemen aynı: sendikal örgütlenme faaliyeti ve iş koşullarının düzelmesi için fabrika içinde eylemler yaptıkları için, iş sözleşmesinin 25. maddesiyle işten çıkarılmışlar.

Kampana işçileri İzmir’den gelen işçi arkadaşlarını coşkulu bir şekilde karşıladılar. Sabah saatlerinde bine yakın işçi, Kampana Fabrikası önünde toplanarak, 200. günü aşkındır eylemde olan işçi arkadaşlarının işe geri alınmalarını ve sendikanın tanınmasını isteyen sloganlar attılar. Deri İş Sendikası, Kampana işçilerine destek olmak için 1,5 saat boyunca örgüt-

lü olduğu fabrikalarda üretimi durdurmuştu, işçiler de Kampana Fabrikası önüne geldiler. Polis, çevik kuvvet ekipleri ve 4 tane panzerin olması da dikkat çekti. İşçiler ise bu duruma “polisleri buraya yığarak psikolojik baskı yapmak istiyorlar. Sanki bizim amacımız başka bir şey yapmak olsa bile sanki onların karşılarında yapamayacağız” diye cevaplandılar. İşçiler iş durdurma eyleminden sonra Savranoğlu işçileriyle birlikte halaylarla fabrikada işbaşı yaptılar. Öğle saatinde işçiler fabrikadan çıkarak, çadırdaki arkadaşlarıyla sohbet ettiler.

Eylemin 200. gününde işçiler 200 günü nasıl aştıklarını hatırlamadıklarını, günlerin çadırdaki sohbetleri, sendika ve siyasi partilerin ziyaretleriyle sürdürdüğünü söylediler. Deri İş Genel Başkanı Musa Selvi; patronun 200 aşkın giren eylemde bir görüşme talebi ile bile gelmediğini söyledi, İzmir’den gelen işçiler için de; “*gelen işçiler için barınma sorununu yasal anlamda, bunu patronun karşılaması gerekir; o işçi arkadaşlarımız patronun işbaşı yapın talebini kabul ettiler, patron da o arkadaşlarımıza iş kanunları gereğince barınma sorununu karşılamak durumunda, bugün bunu patrona dayatacağız, iş çıkışı saatinde göreceğiz, eğer bunu karşılamazsa, bizim de yapacağımız bir takım eylemler olacaktır*” dedi.

Evlerini, ailelerini, memleketlerini bırakıp gelen Savranoğlu işçileri, akşam mesai bitiminde, patronun kendilerine kalacak yer göstermemesi nedeniyle fabrikayı terketmediler. İlerleyen saatlerde patronun gelmesi üzerine, durumlarını aktaran işçiler, ikamet taleplerini yinelediler ve kalacak yer sağlanana kadar fabrikayı terk etmeyeceklerini açıkladılar. Deri İş Sendikası yöneticileri geceyarısı bir açıklama yaparak işçilerin bu taleplerinde yanlarında olduklarını vurguladılar. Çevik kuvvet polislerinin çekildiğini, ancak olası bir saldırı durumunda sabaha, örgütlü oldukları tüm işyerlerinde üretimi durduracaklarını açıkladılar.

Deri İş Sendikası, ertesi gün yeniden Savranoğlu-Kampana işçilerinin yanındaydı. Mesai bitimi İzmir’den sürgün gelen işçilerin yanına gelerek, kalacak yer temin edeceklerini söyleyerek fabrikayı terk ettiler.

EMEKÇİLER 8 EKİM MİTINGİNE ÇAĞRI YAPIYOR

İzmir:

27 Eylül Salı günü saat 12.00’de İzmir’de Konak YKM önünde toplanan DİSK, KESK, TMMOB, TTB sendikaları bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

YKM’den Kemeraltı girişine yürüyen kitle “Eşit Özgür Demokratik Bir Türkiye İçin/ Emekçilerin, Ezilenlerin Sokak Meclisi İçin 8 Ekim’de Ankara’dayız/ DİSK, KESK, TMMOB, TTB” imzalı pankartı taşıırken “Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır”, “Kıdem Hakkımız, Grev Silahımız”, “Kıdeme Uzan Eller Kırılсын” sloganları atıldı.

Kemeraltı girişinde okunan basın metninde; 8 Ekim Ankara’da düzenlenecek mitinge çağrı yapıldı. Basın açıklamasında, şu dönemde işçilere, kamu emekçilerine yönelik saldırıların yoğunlaştığını ve son olarak kıdem tazminatına yönelik büyük bir saldırının geldiğini, bu saldırılara karşı işçilerin, emekçilerin, alanlara çıkması gerektiğini vurguladılar.

Ayrıca aynı gün sabah saatlerinde Urfa’da basılan Eğitim-Sen, Haber-Sen ve İHD emekçilerinin yalnız olmadığı ve baskıların kınandığı kısa bir açıklama yapıldı. Yapılan açıklama sırasında “Yaşasın İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği” sloganı atıldı.

Antep:

27 Eylül Salı günü sendikalar (DİSK, KESK, TMMOB, TTB) Balıklı Parkı önünde emekçilerin haklarına saldırı niteliğindeki kararname ve çalışanlarına yönelik saldırıları protesto etmek ve 8 Ekim’deki Ankara mitingine çağrı yapmak için bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasında kıdem tazminatının kaldırılarak fona devredilmek istenmesi, esnek ve güvencesiz çalışmanın yaygınlaştırılması, düşük ücret dayatılması, sağlık ve eğitim başta olmak üzere kamu hizmetlerinde ticarileştirmenin hızlandırılması, örgütsüzleştirilmenin yaygınlaştırılması gibi konulara değinilirken emekçilerin buna karşı birleşik bir mücadele yürütmesinin önemi vurgulandı.

Ayrıca Van, Şırnak ve Urfa’daki Eğitim-Sen şubelerine yönelik saldırılara değinerek bu tür anti demokratik uygulamaların, baskıların, saldırıların karşısında duracaklarını belirttiler ve gözaltına alınan üye ve şube yöneticilerinin serbest bırakılmasını istediler. Ve en sonunda düzene karşı insanca yaşamı savunmak, Ankara’da Kızılay Meydanı’nı zaptederek ortak taleplerini haykırmak için 8 Ekim’de Ankara mitingi için çağrı yapıldı.

Eylemlerin 8 Ekim’e kadar devam edeceği söylenerek eylem sona erdirildi.

İstanbul:

KESK, DİSK, TTB, TMMOB, Ankara 8 Ekim mitingi için Galatasaray Lisesi’den Taksim Tramvay Durağı’na kadar yürüyüş düzenlediler. Yürüyüşe Mücadele Birliği Platformu da bayraklarıyla katıldı.

28 Eylül akşamı Galatasaray Lisesi önünde saat 19.00’da meşaleler yakıldı, dövizler havaya kaldırıldı, önde “Temel Haklarımız İçin İnsanca Yaşamı Savunuyor, Eşit, Özgür, Demokratik Bir Türkiye İstiyoruz!” yazılı pankart açıldı.

“İnsanca Yaşam Demokratik Türkiye”, “8 Ekim’de Ankara’dayız”, “Kıdem Hakkımız Gasp Edilemez” sloganlarının atıldığı eylemde Taksim Tramvay Durağına gelindiğinde, SES Aksaray Şube Başkanı Ersoy Adıgüzel yaptığı konuşmayla bütün ötekileştirilenleri, ezilenleri, yoksulları, işsizleri, kadınları, gençleri, çevrecileri “eşit, özgür, demokratik Türkiye’yi yaratmak için” 8 Ekim’de yapılacak olan mitinge çağırdı.

SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN EYLEMLERİ SÜRÜYOR

Hükümetin Sağlıkta Dönüşüm Programı kapsamında, hastanelerin döner sermaye yönetmeliklerinde yapılan düzenlemelerde adlarının geçmemesine rağmen ücretlerinden kesinti yapılmasına tepki gösteren Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) Şişli Şubesi'ne bağlı sağlık emekçileri Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde bir basın açıklaması yaparak kesintileri protesto etti.

22 Eylül günü Taksim Eğitim ve Araştırma Hastanesi Başhekimlik önünde saat 12.00'de bir araya gelen sağlık emekçileri "Alın terimizi Çalan Yönetmeliğe Hayır" yazılı pankart açarak ellerinde "Adaletiniz Bu Mu?", "Kadroya Geçtik Böyle Mi Olacaktı?", "Cebimize Uzanan Eller Kırılısın", "İnsanca Yaşanacak Ücret İstiyoruz" yazılı dövizlerle kendilerinden 150-200 TL alınmasını protesto etti.

Sağlık emekçileri adına basın açıklamasını okuyan SES Şişli Şubesi İşyeri Temsilcisi Hatice Avan, yıllardır sağlık hizmeti veren ekiplerin bir parçası olduklarını hatırlatarak sağlık hizmetlerinin bir ekip hizmeti anlayışıyla verilmesi bilinciyle hizmet ürettiklerini, bugün ise yapılan değişiklikler ve düzenlenen yönetmeliklere bu anlayışı yaralayan ve sağlık çalışanları arasında gelir adaletsizliğini arttıran, birinin cebinden alınıp ötekini cebine atılan bir uygulamayla karşı karşıya olduklarını ifade etti.

Sağlıkta Dönüşüm Programı adı altında hastanelerin özelleştirilmesiyle birlikte yaşanmaya başlayan sorunlara değinerek, yapılan değişikliklerde mevcut yardımcı sağlık personelinin adının bulunmadığını, değişikliklerle birlikte kalite ve performans arttırmak hedeflendiği halde yardımcı sağlık personelinin motivasyonunun dikkate alınmadığını belirten Hatice Avan, yapılan değişikliklerle birlikte asistanlar arasındaki eşitlik sağlanırken, uzman hekimlerin katsayıları arttırılırken yardımcı personelin hiçe sayıldığına da dikkat çekti.

Avan, Sağlık Bakanlığı'na seslenerek yapılan değişikliğin eşitlikçi bir anlayışla düzeltilmesi talebinde bulduklarını ifade etti.

Balcalı Sağlık İşçilerine 27 Yıl Hapis Cezası

Adana'daki Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'nde taşeron işçi çalıştırılması ve ihalelerde usulsüzlüğü protesto ederek eylem yapan sağlık işçileri ve Dev Sağlık-İş Sendikası üyelerine 27'er yıl hapis cezası istendi.

Uzun süredir Balcalı Hastanesi'nde verdikleri mücadele sonucunda taşeron işçi çalıştırılmasının kaldırılmasını sağlayan Dev Sağlık-İş Sendikası'na üye olan sağlık emekçileri, Bakanlık kararlarına rağmen ihalelerin sürdürülmesini protesto etmek için 22 Ağustos 2011 tarihinde sabah saatlerinde ihalenin gerçekleştirileceği salon önünde eylem yapmışlardı.

Sağlık işçileri ve sendika yöneticileri hakkında açılan dava Adana 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. 25 kişi hakkında her bir ihaleden 12'er yıl olmak üzere 2 ihaleden 24'er yıl, polislere görevlerini yaptırılmamak suçundan ise 3'er yıl olmak üzere toplam 27'er yıl hapis cezası isteniyor. Hakkında ceza isteminde bulunanlar arasında Devrimci Sağlık-İş Merkez Yöneticisi Mustafa Hotlar ve Çukurova Bölge Şube Başkanı Bülent Kara da yer alıyor.

Dev Sağlık-İş Sendikası tarafından konuya ilişkin yazılı açıklama yapılarak "Öncelikle ve çok net olarak bilinmelidir ki, sendikamızın ve üyelerimizin Adana Balcalı Hastanesi'nde tutumlarına dayanak oluşturan önceki mahkeme ve Bakanlık kararları dikkate alındığında, ihale karşısındaki tutumları hukukidir..."

Kendi çalışma koşulları, çocuklarının geleceği ve bir bütün olarak Taşeron çalıştırma biçiminin vicdansızlığına karşı gösterdikleri tepki meşrudur..."

Tüm bu gerçeklere rağmen hukuku yok sayan işveren-patron sıfatıyla Üniversite Rektörlüğü, bağlı olduğu YÖK - Başbakanlık ve biber gazlı müdahale ile işçileri darp eden polislerden sorumlu İçişleri Bakanlığının işçi düşmanı sermaye-patron yan daşı tutumuna karşı gösterdiğimiz ve göstereceğimiz tepkilerimiz demokratiktir..." denildi.

İzmir SES'ten Basın Açıklamaları

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi

29 Eylül Perşembe günü saat 11.30'da SES İzmir Şubesi bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklaması, dekan atamasında yapılan haksız uygulamayı protesto içindi.

Geçen haftalarda 20 ayrı fakültede yapılan dekan atamasında Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne Prof. Dr. Kamil Kumanlıoğlu atanmıştı. Yapılan atamada 420 oyun kullanıldığı ve bu oyların 261 tanesini, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne çalışma ekibiyle beraber emek harcayan ve büyük katkıları olan Serhat Bor almış; geri kalan 126 oyu da Prof. Dr. Kamil Kumanlıoğlu alarak oylamada ikinci sıraya düşmüştü. Buna rağmen YÖK tarafından dekanlığa Prof. Dr. Kamil Kumanlıoğlu getirilmişti. Bu atamanın demokratik olmadığını ve kabul edilemeyeceğini belirten Tıp Fakültesi öğrencileri ve öğretim üyeleri bunu protesto ettiler. Basın metni okunduktan sonra konuşmalar yapıp eylem sona erdirildi.

ATANAMAYAN ÖĞRETMENLER EYLEMDE

İstanbul:

Atanmaları yapılmayan öğretmenler Taksim Meydanı'nda bir eylem daha gerçekleştirdiler. 2011 Genel Seçimleri öncesinde AKP hükümetinin 55 bin öğretmen ataması yapılacağı yönünde söz vermesine rağmen sadece 11 bin öğretmen ataması yapılmıştı.

18 Eylül günü Taksim Tramvay durağında saat 11.30'da bir araya gelen öğretmenler, Galatasaray Lisesi'ne doğru yürüyüş yaptılar ve yol boyunca kara tahta taşıdılar. Elleri de "KPSS Mezara Öğretmenler Kadroya", "Atama Yoksa İsyân Var" yazılı dövizler vardı

Galatasaray Meydanı'nda sonlandırılan yürüyüş, Milli Eğitim eski Bakanı Nimet Çubukçu ve şu andaki bakan Ömer Dinçer'in maskeleriyle sergiledikleri skeçte, bakanların atama için verdikleri sözleri hatırlatarak, onların yalan balonlarını patlattılar.

Açıklamada "Ders çalışacağız diye yaşamayı erteliyor; ama bunun sonunda da emeğimizin karşılığını alamayınca 70-80-90 puanlarla atamamız yapılmayınca, hayattan vazgeçecek duruma geliyoruz. Biz bunların daha fazla yaşanmaması için buradayız. Daha fazla genç hayat sönmesin, daha fazla öğretmen intihara sürüklenmesin istiyoruz. Bunun için bizim hayata tutunma çabalarımıza kulak verilmelidir. Öğretmen açığı 150 bin diye açıklanmış ve 80 bin ücretli öğretmen çalıştırılırken, yani aslında 230 bin öğretmen ihtiyacı bulunmaktayken, 2011 yılı 11 bin atama ile kapatılmaz, bu atama sayısı öğretmenlerin de eğitimin de yaralarını sarmaya yetmez. Bunun için Kasım'da 44 bin atama yapılmalı, yapılan atamalarda tüm branşlara adil kadro dağılımı sağlanmalıdır" denildi.

İzmir:

18 Eylül Pazar günü saat 13.00'te resmi kurumların 150 bin dediği, sendikaların araştırmalarına göre 250 bin dediği atanmayı bekleyen, 100 bin aşkın ücretli öğretmenlerle birlikte 300 bini aşkın olduklarını dile getiren atanamayan öğretmenler Sümerbank önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Atanamayan öğretmenler basın açıklaması okunmadan önce KPSS sınavlarına hazırlandıkları test kitapçıklarını ortaya koyarak kule yaptılar. Kitaplar "Kitaplar Yıkıldı Öğretmenler Ayakta" sloganı eşliğinde üst üste kondu. "Ücretli Köle Olmayacağız/Ataması Yapılmayan Öğretmenler Platformu İzmir" pankartı açılırken, "Ücretli Bakan İstiyoruz", "Kadrosuz Dediler Kız Vermediler", "Çılgın Atamalar Bekliyoruz", "Bir Kenara Atmanın Atayın", "1 Öğretmen=3 Ücretli Öğretmen" dövizleri taşındı.

"Bizler; ilköğretim, lise ve üniversite sıralarında yıllarca dirsek çürütenler; binlerce derse girip yüzlerce kitap bitirenler; kendi üniversitelerinde aldıkları eğitim yeterli değilmiş gibi KPSS illetine itilenler. Öğrencilerine kavuşmak için her engeli aşıp atama sistemiyle engellenenler; kadrosuz güvencesiz çalışma koşullarına, işsizliğe, dersanelerde sömürülmeye itilenler; ücretli köleliğe mahkum edilenler; Öğretmenler. Bizler öfkeliyiz ve artık yeter diyoruz... Artık sözün bittiği yerdeyiz. Ataması yapılmayan 24 öğretmen geçtiğimiz günlerde yaşamına son verdi. İntiharların ardı arkası kesilmiyor. Daha kaç öğretmenin ölmesi gerekiyor" denilen basın açıklamasında, son olarak yaşamını yitiren Gaye öğretmen adına "Gaye Öğretmen Sınıflarda Yaşıyor" sloganı atıldı ve ölümünün 3. yılına giren Şafak öğretmen için de slogan atıldı.

Basın açıklamasında son olarak "Aldığımız eğitimi yeterli görmeyip KPSS illetini bашımıza salanlara karşı bitirdiğimiz hatmettiğimiz kitaplardan kule yapıyoruz. Bizler bugün sokaktayız ve tüm öğretmenlere kadrolu güvenceli atama koşulları sağlanuncaya kadar sokakta olmaya devam edeceğiz" denildi.

Yapılan basın açıklamasında Uşak ilinden atanamayan öğretmenler de yer aldılar.

Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

İzmir'de 29 Eylül Perşembe günü Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışan sağlık emekçileri döner sermaye adaletsizliğine karşı eylemdeydi.

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) Tepecik İşyeri Temsilciliği tarafından gerçekleştirilen basın açıklamasında, hekim dışı sağlık çalışanlarının isyan noktasında olduğu dile getirildi.

Üç dönemdir Sağlık Bakanlığı yapan Recep Akdağ'a, "Bu çılgınlığa kulak ver. Yıllardır sorunlarımızı görmezden geldiniz. Artık yeter diyoruz" diyerek seslenen SES üyesi emekçiler, hekim dışı sağlık çalışanlarının döner sermaye katsayısının düşürülmesine tepki gösterdiler.

"Artık Yeter Çalışanlar Arası Eşitsizliğe ve İş Barışını Bozan Performans Sistemine Son/SES" pankartının açıldığı eylem basın metni okunarak devam etti.

Okunan metinde hekim dışı sağlık çalışanlarının talepleri şöyle sıralandı:

"- Ek ödemede; eşit, adil ve emekliliğe yansıtacak bir düzenlemenin ivedilikle yapılmasını istiyoruz.

- Performans, denge tazminatı vb. adlarla ücretlendirme sisteminden vazgeçilmeli, eğitim, kadro, hizmet yılı, iş riski vb. değişkenler gözetilerek ücret skalası oluşturulmalı, tüm çalışanlara yılda iki kez net ücreti kadar ikramiye verilmelidir.

- Temel ücret insanca yaşayacak seviyeye yükseltilmelidir. Bu tutar 4 kişilik bir aile için Temmuz 2011 tarihi itibarıyla, kira, elektrik, su, yakıt, çocuk ve aile yardımı hariç hesaplanmalı, alınan tüm ücretler emekliliğe yansıtılacak şekilde ödenmelidir."

Basın metninin okunmasının ardından bordro yakma eylemi yapıldı. Eylem böylelikle sonlandırıldı. Mücadele Birliği iki eyleme de destek verdi.

Mücadele Birliği /İzmir

EMEKÇİLER EYLEMDE

İzmir TMMOB,

19 Eylül 1979 Eylemini Selamladı

Bundan 31 yıl önce, 19 Eylül 1979 Çarşamba günü, 49 il ve 443 işyerinde mühendis ve mimarların yanı sıra; işçi, teknik eleman, memur, sağlık görevlisi ve teknik eğitim gören öğrencilerin de aralarında yer aldığı 100 bini aşkın çalışanın katıldığı eylem, aynı zamanda çalışanların ortak mücadelesi açısından da bir örnek oluşturmuştu.

TMMOB, “Mimar, mühendis ve şehir plancılarının tarihe not düştikleri o büyük günün mücadele ve dayanışma ile özdeşleşmiş anlamını, bugünün mücadelesi üzerinden geleceğe taşımak için, 19 Eylül’ü ‘TMMOB Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Dayanışma Günü’ olarak kutluyoruz” diyerek, 19 Eylül eyleminin yıldönümü olan 19 Eylül Pazartesi günü saat 18.00’de bir eylem düzenledi.

TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu, Konak YKM önünden Eski Sümerbank önüne yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş sırasında “Yaşasın Sınıf Dayanışması”, “Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz”, “Mühendisler Mimarlar Susmadı Susmayacak” sloganları atıldı ve Eski Sümerbank önüne gelindiğinde basın açıklaması okundu. TMMOB İzmir İKK Sekreteri Ferdan Çiftçi okuduğu basın açıklamasında:

“...Ülkemizin son 30 yılı emperyalizmin tahakkümü altında yeni bir sömürü düzeninin kademeli olarak inşa edilmesi süreci olarak şekillenmiştir. Özal ile başlayan özelleştirme ve piyasalaştırma süreçleri kesintisiz olarak günümüze kadar uygulanarak ve ‘devlet, planlama, kontrol, düzenleme’ kavramlarına savaş açılarak piyasacı düzenin alt yapısı inşa edilmiştir. Dünya Ticaret Örgütü anlaşmalarından biri olan Hizmet Ticareti Genel Anlaşması (GATS) ile mühendislik hizmetleri dahil enerjiden suya, sağlıktan eğitime, sosyal güvenlikten ulaşımaya kadar tüm toplumsal hizmetler uluslararası ticarete açılmıştır. AKP İktidarı döneminde, emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin istekleri doğrultusunda ekonomik sosyal yaşam, kamu idari yapısı, personel rejimi ve emek süreçleri neo-liberal politikalar temelinde yeniden düzenlenmiş, bu yönde birçok yasa çıkarılmış, mevzuat baştan başa değiştirilmiştir. Doğrudan yabancı yatırımlar, iş yasaları, işçi sağlığı ve

iş güvenliği, yerel yönetimler, tarım, gıda, yapı, enerji, çevre ve kırsal çevre, Ar-Ge, kamu ihaleleri düzenlemeleri bunlardan yalnızca bazılarıdır...

Eğer AKP, TMMOB’ye karşı savaş açmışsa çok iyi bilmelidir ki, bizler mimar, mühendis ve şehir plancıları olarak aklın ve bilimin devrimci özünde cephemizi almış bulunuyoruz.

19 Eylül’ün tarihsel anlamıyla herkesin huzurunda, ortak kurtuluşumuzun yegâne güzergâhı olan bu sokaklardan ve Türkiye’nin her yerinden güçlü bir şekilde haykırıyoruz: ‘Bilimin ve tekniğin aydınlattığı yolumuzda kararlılıkla, yılmadan ve usanmadan mücadele ederek örgütümüzü ve mesleğimizi savunacağız’ denildi.

Eyleme İmece-Der ve çeşitli siyasi partiler destek verdi.

Mücadele Birliği/İzmir

Karayollarının Özelleştirilmesi Protesto Edildi

Yapı-Yol Sen ve Yol İş Sendikalarının örgütlü olduğu karayolları işletmelerinde emekçiler, özelleştirmeleri protesto etmek için Fatih Sultan Mehmet Köprüsü gişelerinde protesto eylemi gerçekleştirdiler.

Karayolları işçileri ve emekçileri, gişelerdeki karayolları binası önünde pankart ve dövizler ile taleplerini yinelediler. Yol İş Sendikası 1 Nolu Şube başkanı Nizamettin Orhan yaptığı açıklamasında; “Önce Tüpraş, Petkim, Ereğli Demir Çelik, Telekom, Tekel fabrikaları ve Şeker fabrikaları gibi üretim merkezlerini elden çıkaran hükümet, ardından elektrik işletim hakkını özelleştirdi. Doğalgaz dağıtım işletmesi hakkını özelleştirdi ve faturalar halka katmerli oldu” diyerek özelleştirmelerle zengin ve yandaşlara peşkeş çekildiğini vurguladı. Ulaştırma Bakanı 11 Ağustos 2011’de yazdığı bir yazı ile 17. Bölge Müdürlüğü’nce yürütülen tüm hizmetleri 1. Bölge Müdürlüğü’ne devretmişti. Gerekçe olarak da Boğaziçi köprülerinin yapımının tamamlanmasını sorumluluk alanındaki yolların büyük bir kısmının belediyelere devredilmesini ve

yakında gerçekleştirilecek özelleştirmeyi göstermişti.

“Krizlerin faturasını her zaman yoksul halklar ve emekçiler ödüyorlar. Biz çalışanlar biliyoruz, iki bölge müdürlüğünün bir araya gelmesi çalışanlar açısından bir çok olumsuzluklar doğuracaktır. Personelin uyumu sorunu per-

sonel fazlalığı ve kadro sorunu gibi bir çok olumsuzluklar yaratacaktır” denilen açıklama, “Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz”, “Yaşasın Sınıf Dayanışması” sloganları ile sona erdi.

Kumlu'nun Hedef Gösterdiği Tekel İşçileri Mahkemede

2010 1 Mayıs'ında Tekel işçileri, İski, İttifaiye işçileri ortak hazırladıkları basın açıklamasını kürsüden okumak istemişlerdi. İşçiler açıklama yapmak için sahneye çıktıklarında, Türk İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu ve korumaları arasında tartışma çıkmıştı. Mustafa Kumlu korumalarıyla birlikte sahneyi terk etmiş, AKM'nin camlarını kırıp içeriye sığmışlardı.

1 Mayıs'ta Türk İş Konfederasyonu adına konuşma yapmak isteyen Kumlu, yüzbinlerce işçi- emekçi tarafından yuhalanarak konuşturulmamıştı. Tekel işçilerinin eylemine ve daha önce Türk İş Konfederasyonuna bağlı iş kollarında örgütlü işçilerin örgütlemek istediği grevleri yerine getirmediği için emekçiler O'na tepki göstermişlerdi. Ankara Tekel Çadır eylemi sırasında da işçiler Mustafa Kumlu'yu istifaya davet etmişlerdi.

AKM'nin camlarını kıran Mustafa Kumlu'nun korumaları, Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından, Maliye Bakanlığı tarafından yazı yazdı ve istihkak talep etti. Bu da Kumlu'dan talep edildi. Kumlu para ödememek için kürsüde olan onlarca işçi ve sendikacıdan iki tane Tekel işçisini hedef gösterdi. Metin Arslan ve Yüksel Yapar “Zorla sendikal faaliyeti engellemek, görevi yaptırmamak için direnme, kamu malına zarar verme, inanç düşünce ve kanaat hürriyetini engellemek”le yargılanıyorlar.

27 Eylül günü duruşma için Çağlayan Adliyesi'ne gelen Tekel işçileri “AKP-Türk-İş İttifakı 1 Mayıs'ı ve Tekel İşçilerini Yargılıyor... Geçit Vermeyelim” yazılı “Tekel İşçileri, Pir Sultan Abdal Derneği, Sivil Havacılık, Deri, Tekstil, Büro, Gıda Metal İşkollarından Temsilci ve İşçiler” yazılı pankart açarak konuya ilişkin bir basın açıklaması yaptılar.

Tekel işçisi Metin Arslan; “1 Mayıs 2010 mitingi işçilerin kürsüye çıkmasıyla gerçek sahiplerine kavuşmuştu. Eğer Tekel işçileri Ankara direnişlerini Taksim 1 Mayıs kürsüsüne taşımamış olsaydı, Taksim'de 1 Mayıs mitingi yapılması için

yıllarca yürütülen mücadelenin zaferine sendika ağaları kocnacaktı. 1 Mayıs kürsüsünden sendika bürokratlarının bir kesimini silip süpüren TEKEL, İSKİ, İttifaiye işçileri işçi sınıfının duygularını temsil ediyordu” açıklamasında bulundu. Arslan son olarak; “Bizler, Türk-İş başta olmak üzere sendikaların tümüne sirayet etmiş olan bürokratikleşmeye karşı tabandan mücadele etmekte kararlıyız, sendikaların bürokrasisini aşmak gerektiğine inanıyoruz” dedi. Ardından 20. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülecek duruşmaya girildi.

Kıdem Tazminatımıza Dokunan Yanacak

Tümtis, Deri İş, Hava İş, Kristal İş, Basın İş, Tek-Gıda İş, Belediye İş, Petrol İş ve Türkiye Gazeteciler Sendikaları Kıdem Tazminatının kaldırılmasına karşı 1 Ekim günü Galatasaray Lisesi önünde toplanarak bir yürüyüş yaptı. Saat 12.00'da başlayan yürüyüşe beşyüze yakın işçi ve sendikacı katıldı. Eyleme Mücadele Birliği Platformu da destek verdi.

Sendikal Güç Birliği Platformunun ortak organize ettikleri eylemde “Kıdem Hakkımız Alamazsınız”, “Kıdem'e Uzanan Eller Kırılсын”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz” sloganları atıldı ve işçiler ellerinde dövizler taşıdılar. İşçi ve emekçiler “Kıdem Tazminatı Kazanılmış Bir Hak Dokundurmayacağız” pankartıyla Taksim Tramvay durağına doğru yürüdüler.

Sendikal Güç Birliği Platformu adına açıklamayı okuyan Hava İş Genel Başkanı Atilla Ayçil; Kıdem tazminatının çalışanların iş güvencesine olumlu katkı yapan, işsizlik sigortası, emekli ikramiyesi, emeğin yıpranma bedeli, ücretin ödenmeyen kısmının karşılığı, yaşlılık sigortası gibi nitelikler taşıyan bir hak olduğunu vurguladı.

Ayçil, “Kıdem tazminatının, hangi biçim altında olursa olsun, fona devredilmesine kesinlikle karşıyız. Çünkü, Fon demek, kıdem tazminatı ödeme yükümlülüğünden kurtulan işverenlerin daha kolay işçi çıkarabilme imkanına kavuşması demektir” diyerek kıdem tazminatına neden karşı çıktıklarını belirtti.

Son olarak Ayçil; “Hükümeti buradan bir kez daha uyarıyoruz: Ateşle oynuyorsunuz. Milyonlarca emekçinin hakkına gözünüzü dikmekten vazgeçin. Kıdem tazminatımıza dokunmayın. Dokunan yanacak” dedi ve Türk İş'i göreve davet etti.

“Füze Kalkanı”na Karşı Eylemler

24 Eylül:

Malatya Kürecik’te kurulması planlanan “Füze Kalkanı”, İstanbul’da eylemlerle protesto ediliyor.

24 Cumartesi günü Galatasaray Lisesi’nde saat 17.00’da toplanan Nato ve Füze Kalkan Karşıtı Birlik, “Emperyalizme Kalkan Olmayacağız”, “Emperyalistler İşbirlikçiler 6. Filoyu Unutmayın” sloganlarıyla Dolmabahçe’ye yürüdü.

Dolmabahçe’de Platform adına açıklama yapan Esin Yıldız; Nato’nun ABD patentli “füze kalkanı” projesinin tüm dünya işçi, emekçilerini ve ezilen halklarını tehdit ettiğini, Ortadoğu halklarına doğrultulan namluların bir ucunun Türkiye ve Kürdistan’dan Avrupa’ya, Asya’dan Latin Amerika’ya dünyanın diğer bölgelerindeki ilerici ve devrimci mücadeleleri hedef aldığını belirtti.

Yıldız; “işçilere, emekçilere, ezilen haklara kölece çalışma koşulları ile baskı ve sömürüden başka bir şey sunmayan emperyalist- kapitalist sistemi alaşağı edene dek, mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz” dedi.

Açıklamanın ardından Adahılar Müzik Grubu’nun söylediği marşlarla eylem sona erdi.

25 Eylül:

Malatya Kürecik Dernekleri de 25 Eylül günü, İstanbul Taksim Tramvay durağında bir araya gelerek “füze kalkanı” projesini protesto ettiler.

İstanbul’da yaşayan Kürecikliler, saat 14.00’da “Kürecik’te Füze Kalkanı İstemiyoruz” pankartı açarak yaptılar eylemlerini.

Eylemde basın açıklamasını okuyan Kürecik Yardımlaşma Dayanışma Derneği başkanı İbrahim Duman, İsrail’e karşı olduğunu söyleyen hükümetin, İsrail’in korumalığına soyunduğunu ve bunun için çekincesiz olarak topraklarımızı kullanıma açtığını ve ABD’ye, NATO’ya bu denli bağımlı olan bir devletin İsrail’e kafa tutuyor görünmesinin, halklarımızı aldatmaya yönelik bir yalandan ibaret olduğunu söyledi. Duman; “Kürecik halkı bu gelişmelere sessiz kalmamaktadır. Tepkisini ortaya koymak için bölgede ge-

niş katılımlı toplantılar düzenlemektedir. Füze Kalkanına karşı 2 Ekim’de Kürecik’te miting yapmaya karar vermiştir. Bu mitinge tüm duyarlı demokratik çevrelerin katılımını, kamuoyu desteğini bekliyoruz” dedi.

Açıklamadan sonra Galatasaray Lisesi’ne kadar yürüyen Kürecikliler, Galatasaray Lisesi önüne geldiklerinde 2 Ekim’de Kürecik’e yapılacak yürüyüşü tekrar hatırlatarak dağıldılar.

2 Ekim:

Malatya’nın Kürecik İlçesi Karahan

Geçidi’nden radar üssüne yürüyen on bini aşkın kişi, Kürecik’e füze kalkanı kurulması girişimlerini protesto ederek, “ABD ve İsrail’e kalkan olmayacağız” dedi.

1 Ekim akşamı çeşitli kentlerden yola çıkan binlerce kişi Kürecik halkı ile birlikte 2 Ekim Pazar günü sabah saatlerinde, Karahan Geçidinde toplandı. “Emperyalistler, İşbirlikçiler, 6. Filoyu Unutmayın”, “Emperyalist Savaşa Ve İşbirlikçilerine Hayır”, “Kürecik’te Füze Kalkanı İstemiyoruz” Ve “Füze Kalkanına Karşı Tek Yumruk Tek Barikat” pankartlarının yanı sıra, Sinan Cemgil, İbrahim Kaypakkaya, Deniz Gezmiş, Mahir Çayan ve Mazlum Doğan’ın fotoğraflarının bulunduğu “Unutmadık, unutmayacağız” pankartı da açıldı. Kürecik merkezinde de füze kalkanını protesto eden pankartlar asılıydı.

Köylülerin traktörleriyle katıldığı eylemde her yaştan on bini aşkın kişi, “Füze Yapma Boşuna, Yıkacağız Başına”, “Katil ABD, İşbirlikçi AKP”, “Katil ABD, Ortadoğu’dan Defol” sloganları atıldılar.

Polisin kurduğu barikat önünde CHP Milletvekili Mahmut Tanal, bir konuşma yaptı. Ardından mitingde ilk olarak Kürecik halkı, muhtarlığı ve dernekleri adına konuşma yapıldı ve olası bir savaş durumunda köylerinin tahrip edileceğini belirterek, “Füze kalkanına karşı mücadele etmekte kararlıyız” denildi.

Miting, konuşmalarla sürdü.

Emek, Eylem, Kadın

25 Eylül Pazar günü saat 14.30’da EKA (Emekçi Kadınlar) Emek, Eylem, Kadın başlıklı bir söyleşi gerçekleştirdi.

Söyleşi farklı eylemlerde yer almış kadın işçilerin fotoğraflarından hazırlanan slayt gösterimiyle başladı. Slayt gösterimi sırasında kadının mücadeledeki yeri, tarihsel süreci anlatıldı.

Slayt gösteriminin ardından Buca Belediyesi önünde 56 gün eylem yaptıktan sonra 84 günde CHP İl binasının önünde eylemine devam eden ve eylemini kazanımla sonuçlandıran Batıgül Tunç’la devam etti söyleşi. Eyleme başlamadan önce yaşadıklarını anlatarak başladı söyleşiye Batıgül Tunç ve eylem sürecini, deneyimlerini, yaşadıklarını ve bugün içinde bulunduğu konumu da paylaştı bizlerle.

Batıgül Tunç’un anlatımlarından sonra söyleşi sona erdi.

Mücadele Birliği/İzmir

Yıkımı Durdurma Kararına Rağmen Yıkım!

Zeytinburnu'nda bulunan Küçük Otomotiv Sanayi Sitesi'nde 140 dükkanın yıkımını yapmaya üzere 21 Eylül 2011 günü sabahın erken saatlerinde belediye ekipleri sanayi sitesine girerek yıkımı başlattı. Yıkımın yasal olmadığını, kendilerine yıkım için tebligat dahi gönderilmediğini belirten dükkan sahipleri ve işçiler malzemelerinin yıkılan dükkanlarda kaldığını, dükkanlarını boşaltmaları için süre daha tanınmadığını belirttiler. Belediye ekiplerine durdurma kararı bulunduğu söylenmesine rağmen "Biz yıkılmaya devam edeceğiz" diyerek dükkanların yıkılmaya devam edildiğini belirten işyeri sahipleri ve işçiler yıkıma engel olmak istedi. Belediye ekipleri ile birlikte gelen çevik kuvvet esnaf ve işçilere biber gazı sıkıldı.

İşyeri sahipleri ve işçiler dükkanların bulunduğu alanın vakıf arazisi olduğunu ve vakfın kiracıları olduklarını, belediyenin dükkanlar konusunda herhangi bir yetkisi bulunmadığını, üstelik yaklaşık iki ay kadar önce belediyenin kendilerine çevre düzenlemesi yapılması gerektiğini bildirmesi üzerine her esnafın yaklaşık 3 bin lira harcadığını ve çevre düzenlemesi yapıldığını belirtiyorlar.

Sanayi sitesindeki esnaf ve çalışanların konuya ilişkin aktarımları şöyle: "Burası kooperatife ait biz belediyenin kiracısı değiliz. Bizim belediye ile hiç kira kontratımız yok. Biz vakıfların kiracısıyız. Vakıf bizi tahliye etmeden belediye tahliye etmeye çalışıyor. Biz yıkım olacağını duyduğumuz için geceden burada beklemeye başladık. Sabaha karşı yıkım ekipleri ve çevik kuvvet geldi. Yıkım sırasında biz yıkım yasal olmadığını durdurma kararı olduğu söylememize rağmen yıkım yapılmaya çalışıldı. Engellemeye çalıştık polis herkese biber gazı ile müdahale etti. Elimizde yıkımı durdurma kararı olduğu halde bu-nu gündeme getirmediler."

Yıkılan oto boya atölyesinde çalışan bir işçi ise "Çalıştığım dükkanı yıktılar. Eşyalarımız içerde kaldı. Yıkım sırasında ben biber gazı yedim. Bir, iki saat kendime gelemedim. Ambulans istedik ambulans gelmedi. Elimizde mahkeme kararı var ona rağmen yıkımı yaptılar. Yıkımdan sonra belediyenin önüne gittik muhatap bulamadık."

Boya atölyesi yıkılan işyeri sahibi belediyenin kendilerine alternatif bir alan dahi sunmadan yıkımı gerçekleştirdiklerini söyleyerek "Belediyenin yıkım kararını durdurma kararı olma-

sına rağmen yıktılar. Bize bir alternatif sunmadılar. Dükkanlarımızı boşaltmamıza dahi müsaade etmediler. Geçenlerde burada bir ay önce toplantımız vardı. Güvence veriyorlar. 2 ay önce her dükkan üç bin lira harcama yaparak çevre düzenlemesi yaptık. Belediye çevre düzenlemesi yapın dedi. Planları projeleri çizdiler, güzel bir şeyler yaptık. Buna rağmen yıkım yapıldı."

Dükkanların yıkımına ilişkin hukuki süreci takip eden Avukat Ayşegül Bölük "Tapuda burası Harami Vakfı adına kayıtlı. Biz vakfın kiracısıyız. Aylık kira bedeli ödüyoruz, 20 yıldır kiracıyız, 20 yılı aşkın bir süredir yasal hakka dayalı oturuyoruz. Burası belediyenin bir malı değil hazinenin bir malı değil. Hazinenin kiracısı, belediyenin kiracısı değil. Öncelikle belediye burada kaçak inşaat olgusunu öne sürdü. Biz buna itiraz ediyoruz. Burası küçük el sanatları diye geçiyor imar durumunda ve tapu kaydında.

Belediyenin istediği şu bizi buradan tahliye ederek burayı kiralamak. Biz burada kiracıyız yasal hakka dayalı olarak oturuyoruz. Mahkeme kararına istinaden bu taşınmaza ne vakıflar nede belediye yıkım hakkına sahiptir. Ya bu kararı kaldıracak Ya da başka mahkeme kararı getirecek. Onlar mahkeme kararı getirmeden, ben dün (20 Eylül 2011) saat 16.50'de onlara tebliğ ettim. Bu karara rağmen yıkım yapamazsınız dediğim halde, dilekçe sunduğum halde, o yıkımı gerçekleştirmeye çalıştılar; başarılı oldular" dedi.

ANTEP EKA'DAN FİLM GÖSTERİMİ

24 Eylül Cumartesi günü saat 14.30'da Ayışığı Sanat Merkezi'nde Emekçi Kadınlar tarafından "Soraya'yı Taşlamak" filminin yer aldığı bir film gösterimi gerçekleştirildi.

Gösterime başlamadan önce EKA'lı bir kadın kısa bir konuşma yaptı. Konuşmasında bu etkinliğin Antep'te emekçi kadınların düzenlediği ilk etkinlik ve başlangıç olduğunu, bundan sonra da emekçi kadınların ailede ve toplumda özgür bireyler haline gelene kadar faaliyetlerini sürdüreceklerini di-

le getirdi. Kadının köleliğini mubah sayan ve erkek egemenliğinin koruyucusu olan dini ele alan film ile ilgili de kısa bir konuşma yaptıktan sonra film gösterimine başlandı. Filmde Süreyya'nın taşlanma (recm) sahnesinde birçok izleyici, erkek arkadaşlar da dahil, sinirlerine hakim olamadılar.

Ve en son film bitiminde bir arkadaşın "kendime ne diyeceğimi bilemiyorum. Orada taşlanan Soraya değil kadınlığın kendisiydi" sözleri, bu filmle birlikte bir gerçeklikle yüzleştiğinin ifadesi oluyordu. Film bitiminden sonra çaylarımızı içerek etkinlik hoş sohbetlerle sonlandırıldı.

EMEKÇİ KADINLAR/ ANTEP

Ayhan'ı Öldürdünüz, Ali'yi Ne Yaptınız?

Her hafta Galatasaray Meydanı'nda gözaltında kaybedilen yakınlarını arayan Cumartesi anneleri, bu kez 90'lı yıllarda onlarca devrimciye yapılan işkencelerle ve gözaltında kaybedilmelerle öne çıkan Gayrettepe Siyasi Şube binası önündeydiler.

22 Eylül Perşembe günü saat 20.00'de Gayrettepe Siyasi Şube binası önünde bir araya gelen kayıp yakınları, "Ayhan'ı Öldürdünüz, Ali'yi Ne Yaptınız?" yazılı Ayhan ve Ali Efeoğlu'nun fotoğrafları bulunan pankart açarak ellerinde Efeoğlu kardeşlerin fotoğraflarını taşıdılar ve yere mumlarla "Ayhan'ı İstiyoruz" yazdılar.

İHD İstanbul Şubesi Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon adına açıklama yapan Sebla Arcan, Yıldız Teknik Üniversitesi öğrencisi Ayhan Efeoğlu'nun 6 Ekim 1992 tarihinde polisler tarafından gözaltına alınarak önünde buldukları işkence merkezi İstanbul Terörle Mücadele Şubesi'ne getirildiğini, fakat tanıklıklara rağmen polislerin "Bizde yok" dediğini aktardı. Arcan, Ayhan'ın kaybedilmesinden iki yıl sonra, 5 Ocak 1994 tarihinde ağabeyi Ali Efeoğlu'nun gözaltına alınarak aynı binaya getirildiğini belirtti; "Bu binaya getirilen onlarca genç, Ayhan gibi, Ali gibi bir daha geri dönemediler. Hepsinin hayattan izleri silindi. Onların izleri devletin güvenlik güçlerince, devlet eliyle silindi" dedi.

Oturma eyleminde konuşan kayıp yakınları da Ayhan ve tüm kayıplar buluna kadar mücadeleye devam sözü verdi.

İlk sözü gözaltında kaybedilen Rıdvan Karakoç'un kardeşi Ramazan Karakoç aldı. "İşkence gördüğüm bu binada hangi hücrede işkence gördüğümü, hangi bölümde zorla ifade alındığını gösterebilir, krokisini çizebilirim" diyerek 14 gün boyunca işkenceli sorgudan geçtiğini belirtti. "Sesimizi okyanusun ötelerinden dahi duydular; ses verdiler ama burada kimse görmedi, duymadı, kayıplarımızla ilgili bir cevap alamadık" diyen Karakoç kardeşinin cenazesine ısrarlı ve yoğun çabalar sonucu ulaştıklarını, kayıplarını bulamayanlara göre kendilerini şanslı saydıklarını belirterek tüm kayıplar bulununcaya kadar mücadeleyi sürdürecekle-

rini belirtti.

Nurettin Yedigöl'ün kardeşi Muzaffer Yedigöl ise ağabeyi Gayrettepe'de gözaltında tutulurken 13-14 yaşlarında olduğunu, ağabeyine para verebilmek, hakkında bilgi alabilmek için binanın önünde beklediklerini anlattı. "Buralardan her geçişimizde acılarımızı tekrar yaşıyoruz, 80 yaşındaki annem hala oğlunu arıyor" dedi.

Eşinin Gayrettepe'de olduğunu öğrenip geldiği halde kendisine ikinci gününde "Burada yok" denildiğini belirten Hanım Tosun, "Bana bu adam kaybolacak diye söylemişlerdi. Onu kaybetmek için almışlardı" dedi. "Burada yapılan işkenceleri, bunları yapanları lanetliyorum ve kınıyorum, Artık yeter. Nasıl vicdan azabı çekmiyorsunuz?" diyerek eşinin ve kayıpların hesabını sormaktan vazgeçmeyeceklerini, kendi ömürleri yetmese bile çocuklarının ve torunlarının bunun hesabını sormaya devam edeceklerini belirterek sözlerini tamamladı.

Hasan Ocak'ın ağabeyi Hüseyin O-

cak ise Gayrettepe Siyasi Şube de onlarca devrimcinin çok ağır işkencelerden geçirildiğini ve öldürüldüğünü hatırlatarak, "bu acıların bitmesini istiyorsak, demokrasi olsun istiyorsak bizlere güç verin arkamızda durun ki, kayıplarımızın hesabını sorabilelim, geçmişle yüzleşelim, geçmişle yüzleşmeyen bir toplum demokrasiye ulaşamaz" diyerek kamuoyuna kayıplara karşı duyarlı olma çağrısında bulundu.

Sonuç alınca kadar mücadelenin sürdürüleceği belirtilerek basın açıklaması bitirildi.

MEHMETÇİK LİSESİ'NDE POLİS TERÖRÜNE SON

Sarıgazi Mehmetçik Lisesi öğrencileri, okuldaki polis baskısını 5 Ekim günü yaptıkları bir eylemle protesto etti. Okul kapısında buluşan 100'den fazla öğrenci ve veli Sarıgazi Meydanı'na yürüyüş yaptı.

"Katil Polis Liselerden Defol", "Polis İdare İşbirliğine Son", "Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim" sloganları atıldığı yürüyüşün ardından Demokrasi Caddesi girişinde basın açıklaması yaptı.

Mehmetçik Lisesi Öğrencileri olarak yapılan basın açıklamasında "Okul idaresi polisle işbirliği halinde öğrencileri koyun gibi gütmek istiyor ama izin vermeyeceğiz. Polis terörüne son" ve "Polisin güvenlik adı altında Mehmetçik Lisesi öğrencilerine ve yerel halka yaptığı baskıları engelleyeceğiz" denildi.

Okuldaki kameraları, kapıda bekleyen polisleri ve okul yönetiminin polisle işbirliği tavrının protesto edildiği bu eylemde Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) de yerini aldı.

“Kıdem Tazminatı Alinterimizdir”

Kıdem Tazminatı'nın fona dönüştürülerek gasp edilmesine karşı yüzlerce işçi, Kartal E-5 yolu üzerindeki köprüden Kartal Meydanı'na yürüdü..

DİSK'e bağlı Genel İş Sendikası'nın çağrısı üzerine eyleme KESK'e bağlı Eğitim-Sen, DİSK'e bağlı Limter-İş Türk-İş'e bağlı Yol-İş, TÜMTİS, Harb-İş, Yol-İş, Maltepe Taşeron Belediye işçileri, siyasi örgütlenme ve partiler, demokratik kitle örgütleri katıldı.

E-5 Karayolu üzerindeki Kartal Köprüsü altında işçilerin bir araya gelmesiyle birlikte saat 18.00'e doğru “Kıdem Tazminatı Güvencemizdir, Geleceğimizdir. Güvencemizi Yok Ettirmeyiz, Emegimizi Gasp Ettirmeyiz, Geleceğimizi Çaldırmayız” yazılı dev pankart Genel-İş Sendikası işçiler tarafından köprüye asıldı. Yüzlerce işçinin köprüünün altında ve üstünde bir araya gelerek kortejler oluşturması ve yürüyüşün başlaması üzerine pankart kitlenin önüne geçirildi.

E-5 Karayolu ve Kartal Köprüsü üzerine çevik kuvvet yığınağı yapılmıştı. Onlarca otobüs ve panzerlerle polis barikatlar oluşturarak ayrı kortejlerdeki işçilerin bir araya gelmesini önlemeye çalışması üzerine işçiler sloganlarla tepki gösterdiler. Barikatların kaldırması için sendikacılar uzun süre polisle konuştular. Konuşmalar sırasında polisle işçiler ve sendikacılar arasında bir arbede yaşandı. Sonrasında Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası 1. Bölge Şube Başkanı Veysel Demir'in başından yaralandığı ve kanlar içinde kaldığı görüldü. Polisin dipçikle vurması sonucu yaralandığı Veysel Demir'in yaralandığı bilgisi verildi. Bunun üzerine işçiler ıslıklarla ve “Faşizmi Karşı Omuz Omuz”, “Katil Devlet Hesap Verecek” sloganlarıyla durumu protesto ettiler. Polisin tüm engellemelerine rağmen köprü üzerinde uzun bir kortej oluşturan yüzlerce işçi iki grup halinde yürümeye başladı. Polisin sendikaya ait ses aracının geçirilmesine izin vermemesi üzerine işçiler yolu tamamen trafiğe kapatarak köprü üzerinde zaman zaman oturma eyleme yaparak yürüyüşlerini sürdürdüler. Yürüyüşün ilk anlarında polisin barikatlar kurarak işçilerin ilerlemesini ve yolu kapatmasını önlemeye çalışarak gerginlik yaratmasına rağmen işçiler sloganlarla ve pankartlarını açarak ve trafik akışını engelleyerek yürüdüler.

Yüzlerce işçi alkış ve ıslıklar eşliğinde “Kıdem Hakkımız Gasp Edilemez”, “Taşeron İşçisi Köle Değildir”, “Tazminata Uzanan Eller Kırılınsın”, “Kahrolsun ABD İşbirlikçi AKP”, “Susma Sustukça Sıra Maaşa Gelecek”, “Susma Haykır Yeni Yasaya Hayır”, “Susma Haykır Taşerona Hayır”, “Direne Direne Kazanacağız”, “Hak Verilmez Alınır Zafer Sokakta Kazanılır”, “Kavga Bitmedi Daha Yeni Başlıyor”, “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği”, “İşçi Memur El Ele Genel Greve”, “Yılgınlık Yok Direniş Var”, “Zam Zulüm İşkence İşte AKP”, “İş Ekme Yoksa Barış da Yok”, “İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek”, “Genel Grev Genel Direniş” sloganları attı.

Sloganlarla Kartal Meydanı'na gelindiğinde Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası 1. Bölge Şube Başkanı Veysel Demir konuşma yaptı. Kıdem tazminatının patrona bir yük olarak tanımlandığını belirten Demir “Kıdem tazminatı işçilerin geleceğidir, emeklilik ikramiyesi, güvencesidir, kısacası her şeyidir” dedi. Hükümetin emek gücü maliyetlerini düşürmek için, emek gücüne yapılan sosyal ödemeleri sıfırlamaya çalıştığını, işçi sınıfının güvencesini tümüyle ortadan kaldırmaya çalıştığını belirterek “İşçinin emek gücünü tümüyle bir mal haline getirip işçiyi köleleştirmeye çalışıyor” dedi.

Demir, işçi sınıfının 72 yıl önce kazandığı Kıdem Tazminatı hakkını gasp ettirmemek için mücadele edeceklerini vurgulayarak “Kıdem Tazminatı alinterimizdir, onurumuzdur, ekmeğimizdir. Vurgunculara, hırsızlara vermeyeceğiz” diyerek konfederasyonları ve meslek örgütlerini 8 Ekim'de Ankara'da yapılacak “Sokak Meclisi” eylemine katılmaya çağırarak konuşmasını tamamladı. Sloganlar atılarak eylem sona erdi.

Taylan Özgür Beyazıt'ta Anıldı

1968 Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu kurucularından, Deniz Gezmiş'in yoldaşı, Taylan Özgür katledildiği yerde karanfiller bırakılarak anıldı.

1969 Ağustos ayında İstanbul Üniversitesi Talebe Birliği'ni (İÜTB) ele geçirmek için Ankara'dan devrimci öğrenciler İstanbul'a kongreye gelir. Devrimci öğrenciler hazırlıklıdır, çünkü İstanbul Beyazıt'a yapılacak kongrede faşistler de vardır.

ODTÜ Öğrenci Birliği'nden Mustafa Taylan Özgür, Mehmet Sait Kozacıoğlu, Mustafa Yalçın, Alpaslan Özdoğan, Halil Çelimli, Hüseyin İnan, Şükrü Işık, Tuncer Sümer, Yusuf Aslan, Fehmi Erbaş, Ruhi Koç, İlhami Aras ve Deniz Gezmiş basta olmak üzere Ankara Üniversitesi ve ODTÜ'ye bağlı bir grup devrimci öğrenci, otobüsle İstanbul'a gelir, İTÜ Gümüşsüyü Yurdu'nda kalır.

Ankara'dan gelenler arasında çıkan bir anlaşmazlık nedeniyle Hüseyin İnan, Şükrü Işık, Yusuf Aslan, Mustafa Yalçın, Halil Çelimli ve Alpaslan Özdoğan, Ankara'ya geri döner. İÜTB Kongresi, 23 Eylül 1969 Salı günü, İstanbul Üniversitesi Merkez binada başlar.

Beyazıt Kampüsü'nün merkez binası bahçesinde Taylan Özgür'ün yanında Ankara'dan Dev Genç'li Mehmet Sait Kozacıoğlu vardır. İddiaya göre bilinmeyen bir noktadan ateş edilerek Taylan Özgür vurularak katledilir. Mehmet Sait Kozacıoğlu daha sonra polis tarafından yakalanır. Taylan'ın yoldaşlarından Sinan Cemgil, Taylan'ın öldürüldüğünü duyan devrimci öğrenciler bahçede toplanır.

Sinan Cemgil öğrencilere hitaben bir konuşma yaparak “Mustafa Taylan Özgür için iki dakikalık saygı duruşunda bulunulması”nı ister. Bu sırada ODTÜ Rektörlük damına yerleştirilen siren 2 dakika çalınır. Atatürk Anıtı önünde toplanan kalabalığa, polis tarafından aranan Sinan Cemgil, hitap ederek şunları söyler: “Bir devrimci kardeşimiz polis kurşunu ile kahpece öldürülmüştür. Devrimci şehitlerin matemini tutacak zamanımız yoktur. Devrimcilerin postunu ucuza satmayacağız. Gün gelecek Türkiye'nin bağımsızlığı ve kurtuluşu için gerekirse hepimiz vurulacağız. Bunlar bizi korkutmuyor, üzmüyor ancak kinimiz biliniyor. Taylan Özgür'ün ardından matem tutmayacağız, mersiyeler düzmeyeceğiz. O, 24 saatini devrime adanmış bir kişiydi. Yapılacak çok işlerimiz vardır, bunu korku değil varacağımız şerefli bir nokta olarak kabul ediyoruz. Taylan, Kommer'in arabasını yakarak devrim için ilk kıvılcımı atmıştı. Bu kıvılcım devam ettirilecektir. Türkiye'de CIA artık bir adam temizleme kampanyası açmıştır. Yılmıyoruz, korkmuyoruz.”

23 Eylül 2011 günü Taylan Özgür'ün katledilişinin 42. yıldönümünde ablası Hale Kıyıcı, arkadaşları ve dostları, öldürüldüğü yerde eskiden Beyazıt merkez binası önü olan şimdi Mithatpaşa Caddesi girişi olan noktada bir araya gelerek Taylan Özgür'ü anı.

Ablası Hale Kıyıcı, Taylan'ın faillerini bulacaklarından hala umutlu olduğunu, bunu yapanların şimdi General olduğunu vurguladı. Sadece bu olayla ilgili bir polisin yargılandığını ve sonra beraat ettiğini hatırlattı.

Taylan Özgür'ün vurulduğu yere karanfiller bırakılarak anma sonlandırıldı.

KÜRT ULUSUNA KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKI

ÖLÜMÜNÜN 44. YILINDA CHE'Yİ ANIYORUZ!

**“GERÇEKÇİ OL İMKANSIZI İSTE”
YÜRÜYÜŞÜ**

İSTANBUL

**TARİH : 9 EKİM PAZAR
SAAT : 15.00
TOPLANMA : TAKSİM TÜNEL**

İZMİR

**TARİH : 9 EKİM PAZAR
SAAT : 15.00
TOPLANMA : GÜMRÜK TÜRK TELEKOM**

ANTEP

**TARİH : 9 EKİM PAZAR
SAAT : 14.00
TOPLANMA : KIRKAYAK PARKI**

DÖB / DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ